

International Committee of Medical Journal Editors

کمیته بین المللی سردبیران مجلات پزشکی

توصیه هایی برای مراحل اجرا، ارائه گزارش، ویرایش و انتشار فعالیت های پژوهشی در مجلات پزشکی

آخرین بروزرسانی December 2015

۱. درباره توصیه ها

(A) هدف تدوین توصیه ها

(B) چه کسی باید از توصیه ها استفاده کند؟

۲. تاریخچه توصیه ها

۳. نقش ها و مسئولیت های نویسندگان، همکاران، داوران، ویراستاران، ناشران و صاحبان مجله

(A) تعریف نقش نویسندگان و همکاران

۱. چرا مطالب تألیف می شوند؟

۲. نویسنده چه کسی است؟

۳. همکارانی که نویسنده نیستند.

(B) مسئولیت های نویسنده - تضادهای منافع

۱. مشارکت کنندگان

(a) نویسندگان

(b) داوران تخصصی

(c) ویراستاران و کارکنان مجله

۲. گزارش تضاد های منافع

(C) مسئولیت ها در ارسال و فرآیند داوری تخصصی

۱. نویسندگان

۲. مجلات

(a) رازداری

(b) مناسبت موضوعی

(c) بررسی تخصصی

(d) درستی

۳. داوران تخصصی

(D) صاحبان مجله و تحریریه مستقل

۱. صاحبان مجله

۲. تحریریه مستقل

(E) حفاظت از سوژه های پژوهشی

۳. موضوعات نشر و ویراستاری مرتبط با مجلات پزشکی

(A) اصلاحات و کنترل نسخ مقالات

(B) سوء رفتار علمی، ابراز نگرانی و استرداد

(C) حق چاپ

(D) همپوشانی در انتشارات

۱. ارسال مجدد

۲. انتشار مجدد

۳. انتشار ثانویه قابل پذیرش

۴. مقالات مبتنی بر پایگاه داده های یکسان

(E) مسئول مکاتبات

(F) هزینه ها

(G) ضمیمه ها و شماره های الحاقی مجله، زمینه های موضوعی و رشته های خاص

(H) حمایت مشارکت کنندگان

(I) انتشار الکترونیکی

(J) تبلیغات

(K) مجلات و رسانه ها

(L) ثبت کارآزمایی بالینی

۴. آماده سازی مقاله و ارسال

(A) آماده سازی مقاله برای ارسال به یک مجله پزشکی

۱. اصول کلی

۲. راهنماهای گزارش دهی

۳. بخش های مقاله

(a) صفحه عنوان

(b) چکیده

(c) مقدمه

(d) مواد و روش ها

۱. انتخاب و توصیف مشارکت کنندگان

۲. اطلاعات فنی

۳. آمار

(e) نتایج

(f) بحث

(g) منابع

(۱) ملاحظات کلی

(۲) سبک و قالب

(h) جداول

(i) تصاویر (شکل ها)

(j) واحدهای اندازه گیری

(k) اختصارات و نمادها

(B) ارسال مقاله به مجله مورد نظر

۱. درباره توصیه ها

(A) هدف توصیه ها

ICMJE این توصیه ها را توسعه داده و تدوین کرده است به این منظور که بهترین استانداردهای عملی و اخلاقی در اجرا و گزارش دهی پژوهش و دیگر موارد منتشر شده در مجله های پزشکی بررسی شود و به نویسندگان، سردبیران و دیگر افرادی که در فرآیند داوری نقش دارند کمک نماید. تا انتشار مقاله های زیست پزشکی دقیق، روشن، قابل تکرار و بدون سوء گیری در مجلات پزشکی انجام شود. همچنین این توصیه ها ممکن است نگرش سودمندی در فرآیند ویرایش و چاپ موضوعات پزشکی برای رسانه ها، بیماران و خانواده های آنها و عموم خواننده ها فراهم سازند.

(B) چه کسی باید از توصیه ها استفاده کند؟

این توصیه ها در درجه اول برای استفاده نویسندگانی که ممکن است کار خود را برای چاپ به مجله های عضو ICMJE ارسال کنند، در نظر گرفته شده اند. بسیاری از مجلاتی که عضو ICMJE نیستند، به طور داوطلبانه این توصیه ها را به کار می برند (به سایت www.icmje.org/journals.html بنگرید). ICMJE استفاده از این توصیه ها را ترغیب می کند اما هیچ گونه اختیار، صلاحیت و مجوزی برای نظارت یا اجرای آن ندارد. در تمام موارد، نویسندگان بهتر است این توصیه ها را همراه با راهنماهای نویسندگان هر مجله به کار گیرند. همچنین نویسندگان بهتر است برای گزارش انواع مطالعات خاص (به عنوان مثال: راهنماهای CONSORT برای گزارش کارآزمایی های تصادفی شده) از راهنماها کمک گیرند. (بنگرید به: <http://equator-network.org>). مجله هایی که از این توصیه ها پیروی می کنند، به یکی کردن آنها با راهنماهای خود و روشن ساختن راهنمایی که آنها در توصیه های ICMJE دنبال می کنند، ترغیب می شوند. مجلاتی که مایل هستند در وب سایت ICMJE به عنوان پیروی کننده این توصیه ها شناسایی شوند، بهتر است به دبیرخانه ICMJE یا ایمیل icmje@acponline.org اطلاع دهند. مجلاتی که در گذشته این شناسایی را درخواست داشته اند اما دیگر از توصیه های ICMJE پیروی نمی کنند، بهتر است از همین طریق ذکر شده درخواست حذف از این لیست را داشته باشند.

ICMJE به انتشار گسترده ای از این پتوصیه ها و نشر این مستند به طور کامل برای آموزش، نه برای اهداف کسب منافع، بدون توجه به حق چاپ ترغیب می کند، اما تمام کاربردهای توصیه ها و این مستند بهتر است برای خوانندگان در سایت www.icmje.org به صورت موثق و رسمی و به طور مستقیم قرار داده شود. در آخرین نسخه ICMJE توصیه ها را در طول دوره زمانی که مسائل جدید بروز می کنند، به روز رسانی می کند.

(C) تاریخچه توصیه ها

ICMJE ویرایش های متعددی از این مستند را که قبلاً به عنوان الزامات یکسان برای مقاله های اولیه ارسال شده به مجله های زیست پزشکی (URMs) ارائه می دهد. این مجلات ابتدا در سال ۱۹۷۸ به عنوان راهی برای استانداردسازی فرمت مقاله های اولیه و آماده سازی تمامی مجلات منتشر شده است. در طول سال ها، مسائل چاپ و نشر که فراتر از آماده سازی مقاله اولیه به وجود آمد، منجر به توسعه شماره ای از بیانیه های جداگانه در سیاستگذاری سردبیری شد. تمام سند الزامات متحد (Uniform Requirement)، در سال ۱۹۹۷ تجدید نظر شده است که بخش هایی در ماه می ۱۹۹۹ و می ۲۰۰۰ به روز رسانی شده است. در می ۲۰۰۱، ICMJE بخش های مرتبط با تعارضات منافع بالقوه را تجدید نظر کرد. در ۲۰۰۳، کمیته تمام مستند را تجدیدنظر و مجدداً سازماندهی کرد و توضیحات جداگانه ای به متن اضافه کرد. در سال ۲۰۱۰، مستند دوباره تجدیدنظر شد. نسخه های قبلی این مستند در بخش "آرشیو" www.icmje.org یافت می شوند. در حال حاضر، توصیه های ICMJE به "توصیه های اجرا، گزارش دهی، ویرایش و انتشار آثار علمی پژوهشی در مجلات پزشکی" تغییر نام پیدا کرد و این سند در سال ۲۰۱۳، ۲۰۱۴ و نسخه اخیر در سال ۲۰۱۵ تجدید نظر شد.

۴. نقش ها و مسئولیت های نویسندگان، همکاران، داوران، ویراستاران، ناشران و صاحبان مجله

(A) تعریف نقش نویسندگان و همکاران

۱. چرا موضوع نویسندگی مهم است؟

نویسندگی به افراد اعتبار می بخشد و پیامدهای مهم آکادمیک، اجتماعی و مالی به همراه دارد. تألیف همچنین مسئولیت و پاسخگویی برای کار منتشر شده را نشان می دهد. توصیه های زیر برای اطمینان از این که مشارکت کنندگانی که در یک مقاله خلاقیت دارند به عنوان نویسندگان در نظر گرفته شوند، مورد توجه قرار می گیرند. البته کسانی که به عنوان نویسندگان هستند، باید نقش خود را در ایفای مسئولیت و پاسخگو بودن برای آن چه منتشر شده است، درک کنند. از آنجا که مؤلف با نقش های تعیین شده برای هر فرد به عنوان نویسندگان ارتباطی ندارد، در حال حاضر برخی مجلات اطلاعات لازم درباره ی نقش های هر شخص که به عنوان مشارکت کننده در یک مطالعه ارائه شده، و حداقل برای پژوهش اصیل مطرح می باشند را درخواست و منتشر می کنند. سردبیران برای توسعه و پیاده سازی سیاست هایی در خصوص مشخص بودن نقش افراد در تدوین مقاله، به شدت ترغیب می شوند. برخی سیاست ها بسیاری از نقش های مبهم را حذف می کنند، اما پرسش حل نشده این است که کمیت و

کیفیت نقش هر فرد در نویسندگی چگونه تعیین می شود. بنابراین ICMJE معیارهای نویسندگی را که می تواند به وسیله تمام مجلات استفاده شوند و شامل آنهایی است که نویسندگان را از دیگر مشارکت کنندگان تشخیص می دهد، تدوین و مطرح کرده است.

۲. نویسنده چه کسی است؟

ICMJE پیشنهاد می کند تا نویسندگی بر اساس ۴ معیار زیر در نظر گرفته شود:

۱. مشارکت قابل توجه در فهم یا طراحی کار، یا مالکیت، تجزیه و تحلیل یا تفسیر داده های کار، و
۲. تهیه پیش نویس کار یا تجدید نظر جدی آن براساس محتوای مالکیت معنوی، و
۳. تصویب نهایی نسخه منتشر شده، و
۴. موافقت برای پاسخگویی به تمام جنبه های کار و تضمین این که سؤالات مرتبط با صحت یا یکپارچگی هر بخشی از کار به طور مناسب مورد بررسی قرار گرفته، و حل شد.

به علاوه برای مسئول بودن برای بخشی از کاری که فرد انجام داده است، یک نویسنده بهتر است بتواند تعیین کند که کدام نویسندگان همکار برای دیگر بخش های خاص کار مسئول هستند. علاوه بر این، نویسندگان بهتر است در مورد یکپارچگی نقش های نویسندگان همکار خود، اطمینان داشته باشند. تمام افرادی که به عنوان نویسنده شناخته شده اند، بهتر است تمام ۴ معیار برای نویسندگی را در نظر بگیرند و تمام کسانی که واجد این ۴ مشخصه هستند، بهتر است به عنوان نویسنده تعیین شوند. کسانی که فاقد این ۴ معیار هستند، بهتر است مشخص شوند. بخش ۲-A-۳ را بنگرید. این معیارهای نویسندگی برای اختصاص وضعیتی از نویسندگی برای افرادی است که شایسته اعتبار و امتیاز هستند و می توانند مسئولیت کار را به عهده بگیرند، در نظر گرفته شده است. معیارها برای استفاده به عنوان وسیله هایی جهت رد صلاحیت همکاران در نویسندگی در نظر گرفته نمی شوند، چنانچه معیار اول نویسندگی رد شود، این فرصت برای مواجهه با معیار ۲ یا ۳، فراهم خواهد بود. بنابراین، تمامی افراد که با اولین معیار مواجه می شوند، بهتر است فرصتی برای مشارکت در بررسی، تهیه پیش نویس و تصویب نهایی دست نوشته داشته باشند. افرادی که اجرای کارها را به عهده دارند، در تعیین افراد دارای شاخص های مطروحه، مسئولیت دارند. ایده آل این است که این کار، طی برنامه ریزی و اعمال تغییراتی که با پیشرفت های کار متناسب است، انجام شود. این مسئولیت جمعی از نویسندگان است که برای تعیین تمامی افرادی که به عنوان نویسندگان نام گرفته اند، با تمام ۴ معیار سنجیده شوند، نه مجله ای که دست نوشته به آن ارسال شده است. نقش سردبیران مجله تعیین افرادی که واجد شرایط هستند، یا برای نویسندگی واجد شرایط نیستند نیست. تضادهای نویسندگی را باید به داوری ارجاع دهند. اگر در مورد افرادی که واجد شرایط نویسندگی هستند، توافق نشود، مؤسساتی که کار را انجام داده اند (نه سردبیران مجله) بهتر است جهت بررسی اقدام کنند. اگر نویسندگان درخواست حذف یا اضافه شدن یک نویسنده بعد از ارسال یا چاپ مقاله را داشته باشند،

سردبیران مجله بهتر است از آنها توضیح بخواهند و موافقت در قبال درخواست تغییرات از لیست تمامی نویسندگان و نویسنده ای که حذف یا اضافه شده است را ارائه کنند. نویسنده مسئول یکی از افرادی است که مسئولیت اصلی برای ارتباط با مجله در طول ارسال، داوری تخصصی و فرآیند چاپ مقاله را به عهده دارند و به طور معمول تضمین می کند که تمامی درخواست های اجرایی مجله، مانند ارائه جزئیات نویسندگی، تصویب کمیته اخلاق، مدارک ثبت کارآزمایی بالینی و جمع آوری فرم های تضاد منافع و توضیحات را به درستی تکمیل کرده است؛ اگرچه این وظایف ممکن است به یک نفر یا نویسندگان همکار بیشتری واگذار شود. نویسنده مسئول بهتر است در طول ارسال و فرآیند داوری برای پاسخ به موقع، به سؤالات و ویرایشی و نیز بعد از چاپ در پاسخ به انتقادهای کار، در دسترس باشد و با هر گونه درخواست مجله برای داده ها یا اطلاعات اضافی بعد از چاپ مقاله همکاری کند. اگرچه نویسنده مسئول، مسئولیت اصلی برای مکاتبه با مجله را دارد، ICMJE پیشنهاد می کند که سردبیران، نسخه هایی از تمام مکاتبات را به تمامی لیست نویسندگان ارسال کنند.

هنگامی که گروه بزرگی از نویسندگان کار را انجام داده اند، گروه باید تصمیم بگیرد که قبل از این که کار را شروع کنند چه کسانی نویسنده هستند؟ و نیز اعلام کنند قبل از ارسال مقاله برای چاپ چه کسی نویسنده مسئول است؟ تمام اعضای یک گروه از نویسندگان باید با تمام ۴ معیار نویسندگی که شامل تصویب مقاله نهایی است، آشنا شوند و به ایفای مسئولیت های عمومی برای کار توانا باشند و نیز در درستی و یکپارچگی کار، دیگر نویسندگان گروه اطمینان کاملی داشته باشند. همچنین از آنها به عنوان افرادی که فرم های آشکارسازی تضاد منافع را تکمیل می کنند، این انتظار وجود دارد.

برخی از گروه های بزرگ نویسندگان، نویسندگی را توسط یک نام گروهی با یا بدون نام های افراد تعیین می کنند. هنگام ارسال یک مقاله نوشته شده توسط یک گروه، نویسنده مسئول باید نام گروه را تعیین کند و اعضای گروه را که می توانند برای نویسندگی اعتبار و مسئولیت داشته باشند، به وضوح مشخص می کند. الحاقیات مقاله دریافت شده افرادی را که به طور مستقیم مسئول مقاله ارسالی هستند و نیز فهرست های MEDLINE به عنوان نویسندگانی که تا کنون در الحاقیات آمده اند را مشخص می کند. اگر الحاقیات یک نام گروه را شامل شود، MEDLINE، لیست اسامی اعضای گروه را به عنوان نویسندگان یا افرادی که نویسنده یا همکار هستند را فهرست خواهد کرد، گاهی همکاران غیرنویسنده هستند؛ در این صورت یادداشتی در ارتباط با الحاقیه به وضوح نام افرادی که در جای دیگری در مقاله آورده شده است و اینکه آیا این اسامی نویسندگان یا همکاران هستند را بیان می کند.

۳. نقش هایی که نویسنده نیستند.

همکارانی که کمتر از تمامی ۴ معیار فوق را برای نویسندگی دارند، نباید به عنوان نویسنده ذکر شوند، اما باید از آنها قدردانی شود. نمونه هایی از فعالیت هایی که به تنهایی (بدون همکاران دیگر) معیار های نویسندگی را ندارند مواردی مانند تأمین مالی، نظارت کلی یک گروه تحقیقاتی یا پشتیبانی کلی اجرایی و کمک در نگارش،

ویرایش فنی، ویرایش ادبی و غلط‌گیری می‌باشند. افرادی که سهم آنها نویسندگی نیست، ممکن است به صورت جداگانه یا با یکدیگر به عنوان گروهی تحت یک عنوان (به عنوان مثال "محققان بالینی" یا "محققان مشارکت کننده") ذکر شوند و سهم آنها باید مشخص شود (به عنوان مثال به عنوان مشاورین علمی، بررسی نقادانه پروپوزال طرح، اطلاعات جمع‌آوری شده، فراهم کردن و مراقبت بیماران مطالعه، مشارکت در نگارش یا ویرایش فنی مقاله) از آنجایی که قدردانی ممکن است از افراد دخیل در جمع‌آوری داده‌ها و نتایج یک مطالعه صورت گیرد به سردبیران توصیه می‌شود که نویسنده مسئول برای قدردانی از تمامی این افراد اجازه قدردانی را کسب کنند.

(B) مسئولیت‌های نویسنده - تضاد منافع

اعتماد عمومی در فرآیند علمی و اعتبار مقالات منتشر شده تا حدی بستگی دارد که چگونه تضادهای منافع به طور شفاف در طول برنامه ریزی، اجرا، نگارش، بررسی تخصصی، ویرایش و انتشار کار علمی بیان می‌شوند. تضاد منافع هنگامی وجود دارد که قضاوت حرفه‌ای در رابطه با یک علاقه اولیه (مانند رفاه بیماران یا اعتبار پژوهش) ممکن است توسط علاقه ثانویه‌ای تحت تأثیر قرار گیرد (مانند سود مالی). تصور وجود تضاد منافع به اندازه تضادهای منافع واقعی اهمیت دارند.

روابط مالی (مانند اشتغال، مشاوره‌ها، مالکیت سهام یا انتخاب‌ها، افتخارها، ثبت اختراعات و دریافت گواهی تخصصی) به آسانی قابل شناسایی بوده، بیشترین احتمال برای تضعیف اعتبار مجله، نویسندگان و مطلب علمی را دارند. اگر چه تضادها می‌توانند به علل دیگری مانند روابط شخصی یا رقابت‌ها، رقابت علمی و اعتقادات فکری رخ دهند. نویسندگان باید از توافقات با حامیان مالی مطالعه، چه به صورت انتفاعی و چه غیر انتفاعی اجتناب نمایند. (مانند مواردی که با دسترسی نویسندگان به تمامی داده‌های مطالعه و یا این که با توانایی آنها در تجزیه و تحلیل و تفسیر داده‌ها و آماده‌سازی و انتشار مقاله‌های ارسالی به طور مستقل در زمان و مکانی که آنها انتخاب می‌کنند، تداخل می‌کند).

۱. مشارکت‌کنندگان

تمامی مشارکت‌کنندگان نه تنها نویسندگان، بلکه داوران تخصصی، سردبیران و اعضای هیئت تحریریه مجلات در فرآیند داوری تخصصی و انتشار باید تضادهای منافع را هنگام انجام نقش خود در نظر گیرند و باید تمام روابطی را که می‌تواند به عنوان تعارضات منافع مشاهده شود آشکار سازند.

(a) نویسندگان

هنگامی که نویسندگان مقاله‌ای را با هر نوع و شکلی ارسال می‌کنند، آنها در قبال آشکار کردن تمام روابط مالی و شخصی که ممکن است موجب سوءگیری شود یا در مورد سوءگیری‌های صورت گرفته مسئول هستند. ICMJE برای آشکار کردن تضادهای منافع به منظور تسهیل و استاندارد کردن

آشکارسازی های نویسندگان، فرمی را تدوین کرده است. در مجلات عضو ICMJE نیاز است که نویسندگان از این فرم استفاده کنند و ICMJE مجلات دیگر را در پذیرش آن تشویق می کند.

(b) داوران تخصصی

داوران در زمانی که از آنها خواسته می شود تا یک مقاله را نقد کنند، چنانچه تضادهای منافی که می تواند بررسی های آنها را تحت تأثیر قرار دهد مشاهده کردند، باید آن را آشکار نمایند. داوران بایستی هر گونه تضادهای منافی را که می توانسته نظرات آنها را در مورد مقاله مورد سوء گیری قرار دهد را به سردبیر اعلام کنند و اگر پتانسیلی برای سوء گیری وجود دارد، باید خودشان در بررسی مقالات خاص ابراز دارند. داوران نباید از دانش کاری که آنها در حال بررسی آن هستند، قبل از انتشار آن در پیشبرد منافع خود استفاده نمایند.

(c) ویراستاران و کارکنان مجله

سردبیران که تصمیم گیری های نهایی را در مورد مقاله ها به عهده دارند، اگر تضادهای منافع یا روابطی که تضادهای منافع مرتبط با مقالات تحت بررسی را در بر دارد، بایستی خود آن را ابراز نمایند. دیگر اعضای هیئت تحریریه که در تصمیمات سردبیری مشارکت می کنند، بایستی سردبیران را با شرح فعلی منافع مالی خود یا تضادهای دیگر (به طوری که ممکن است مرتبط با قضاوت های سردبیری باشند) آگاه سازند و خودشان هر گونه تصمیماتی را که در تضاد منافع وجود دارد، ابراز نمایند. هیئت تحریریه نباید از اطلاعاتی که از طریق کار با مقالات به دست آمده اند، برای کسب منافع شخصی استفاده نمایند. سردبیران بهتر است به طور منظم توضیحاتی در مورد تضادهای بالقوه از منافع که مرتبط با تعهدات کارکنان مجله هستند را اعلام نمایند. ویراستاران مهمان بایستی همین روند را دنبال نمایند.

۲. گزارش تضاد منافع

مقالات باید با اظهارات یا اسناد پشتیبانی منتشر شوند، مانند فرم تعارض منافع ICMJE، که موارد زیر را اعلام می دارد:

- تعارض منافع نویسندگان و
- منابع حامی کار شامل اسامی حامی همراه با توضیحات نقش این منابع در صورت وجود در طرح مطالعه، جمع آوری، تجزیه و تحلیل و تفسیر داده ها، نوشتن گزارش، تصمیم گیری برای ارسال گزارش برای چاپ، یا توضیحاتی که بیان می کند منابع حمایت کننده هیچگونه دخالتی نداشته اند.
- این که آیا نویسندگان به داده های مطالعه دسترسی داشته اند، با توضیحی از ماهیت و میزان دسترسی که شامل این می شود که دسترسی در حال حاضر وجود دارد.

برای حمایت از اظهارات فوق، سردبیران ممکن است از نویسندگان یک مطالعه، یک حامی مالی با منافع اختصاصی یا مالی در اعلان نتیجه، توضیحاتی را تقاضا کنند. مانند این که "اینجانب دسترسی کامل به تمام داده های این مطالعه را دارم و مسئولیت کاملی از درستی اطلاعات و دقت تجزیه و تحلیل داده ها را می پذیرم."

(C) مسئولیت ها در ارسال و فرآیند داوری تخصصی

۱. نویسندگان

نویسندگان باید از تمامی اصول نویسندگی و اعلام تعارض منافع که به تفصیل در بخش ۲، A و B این مستند آورده شده، پیروی کنند. تعداد زیادی از اشخاص تبلیغات خودشان را به عنوان "مجلات پزشکی" انجام می دهند که هنوز به عنوان مجلات اصلی عمل نمی کنند. نویسندگان باید از درستی، سابقه، شیوه ها و شهرت مجلاتی که مقالات به آنها ارسال می گردند، آگاه باشند. راهنمایی بیشتر در سایت <http://www.wame.org/about> از شفافیت و بهترین اصول عملکرد موجود است.

۲. مجلات

(a) محرمانگی

مقالات ثبت شده در مجلات باید از نظر خصوصیات نویسندگان، محرمانگی اطلاعاتی که ممکن است توسط افشای زودرس یک یا همه جزئیات مقاله ارسالی آسیب ببینند؛ مورد توجه قرار گیرند. بنابراین، سردبیران نباید اطلاعات مقالات ارسالی را از جمله این که آنها دریافت شده اند و تحت بررسی هستند، محتوا و وضعیتشان در فرآیند داوری، نقد توسط داوران و نتیجه نهایی آنها به هر کسی به جز نویسندگان و داوران به اشتراک بگذارند. درخواست اشخاص ثالث برای استفاده از مقالات ارسالی و داوری ها برای اقدامات قانونی باید به طور مؤدبانه رد شود و سردبیران باید تمام تلاش خود را در موارد ارائه نکردن چنین موارد محرمانه که بهتر است به صورت برگ درخواست باشد، به کار بندند. سردبیران همچنین باید مشخص سازند که داوران بایستی مقاله های ارسالی، موارد مرتبط و اطلاعاتی که آنها را کاملاً محرمانه حفظ می کند، را نگهداری کنند. داوران و اعضای هیأت تحریریه نباید به طور آشکار کار نویسندگان را مورد بحث قرار دهند و داوران بایستی ایده های نویسندگان را قبل از این که مقاله های ارسالی منتشر شوند، برای خود بردارند. داوران بایستی مقاله های ارسالی را برای استفاده شخصی خود حفظ کنند و بهتر است نسخه های کاغذی از مقاله های کاغذی را از بین ببرند و نسخه های الکترونیکی را بعد از ارسال بررسی های خود حذف نمایند.

هنگامی که یک مقاله ارسالی رد می شود، بهترین عملکرد برای مجلات این است که به حذف نسخه های آن از ساختار های ویرایشی خود بپردازند، مگر اینکه توسط مقررات محلی حفظ و نگهداری آنها مورد نیاز باشد.

مجلاتتی که به حفظ نسخه های مقالات ارسالی رد شده می پردازند، بایستی این عمل را در اطلاعات خود برای نویسندگان آشکار سازند.

زمانی که یک مقاله ارسالی منتشر می شود، مجلات بایستی نسخه های اصل ارسالی، داوری ها، تجدید نظرات و مکاتبات را حداقل برای مدت ۳ سال و احتمالاً تا همیشه نگهداری کنند، که این امر به مقررات محلی و کمک در پاسخگویی به سؤالات آینده بستگی دارد.

سردبیران نبایستی نظرات داوری های بسته را بدون اجازه داور و نویسنده منتشر سازند یا به اطلاع عموم برسانند. اگر سیاست مجله به مخفی کردن هویت و نظرات داوری برای نویسندگان اشاره ای نکند، آن هویت نبایستی به نویسنده یا افراد دیگر بدون اجازه کتبی بیان شده از سوی داوران، آشکار گردد.

محرمانگی در صورت وجود عدم صداقت یا تقلب، ممکن است نقض شود، اما سردبیران بایستی به نویسندگان و داوران اطلاع دهند که آنها قصد انجام چنین کاری را دارند و در غیر این صورت محرمانگی باید محترم شمرده شود.

(b) به موقع بودن

سردبیران بایستی همه اقداماتی را که می توانند در پردازش به موقع مقالات با منابع موجود به کار گرفته شوند، انجام دهند. اگر سردبیران در صدد چاپ یک مقاله هستند، آنها بایستی برای انجام چنین کاری به شیوه ای منظم در تلاش باشند و هرگونه تأخیر در برنامه ریزی های انجام شده بایستی با نویسندگان مذاکره شود. اگر یک مجله هیچ گونه قصدی برای ادامه فرآیند یک مقاله ارسالی نداشته باشد، سردبیران بهتر است برای رد مقاله ارسالی در اسرع وقت با اجازه نویسندگان به ارسال در یک مجله دیگر تلاش نمایند.

(c) فرآیند داوری

فرآیند داوری ارزیابی انتقادی مقالات ارسال شده به مجلات است که توسط متخصصانی که معمولاً از هیئت تحریریه نیستند، انجام می شود. از آنجایی که ارزیابی بدون سوء گیری، مستقل، انتقادی، بخش ذاتی تمام کارهای پژوهشی شامل پژوهش های علمی است، فرآیند داوری ی جزء مهمی از این فرآیند علمی می باشد.

ارزش واقعی فرآیند داوری به طور گسترده ای مورد بحث است، اما این فرآیند، گزارشی بی طرفانه را برای یک مقاله در بین اعضای جامعه علمی تسهیل می کند. این امر، در مورد اینکه چه مقالاتی برای مجلات آنها مناسب است، به سردبیران در تصمیم گیری کمک می کند. فرآیند داوری اغلب به نویسندگان و سردبیران در بهبود کیفیت گزارش، کمک می کند.

این مسئولیت مجله است که از وجود ساختارهای لازم برای انتخاب داوران مناسب، اطمینان حاصل کنند. این مسئولیت سردبیر است که اطمینان پیدا کند، داوران به تمام مواردی که ممکن است با ارزیابی مقاله

ارسالی مرتبط باشند، مانند موارد تکمیلی برای انتشار الکترونیکی و اینکه نظرات داوری به درستی در زمینه اعلام تضادهای منافع، ارزیابی و تفسیر شده اند.

یک مجله دارای فرایند داوری تحت هیچ الزامی، برای ارسال مقالات ثبت شده به داوری نیست و تحت هیچ شرایطی پیشنهادات داوری مطلوب یا منفی را دنبال نمی کند. در نهایت سردبیر یک مجله مسئول انتخاب تمام محتوای آن است و تصمیم های سردبیری ممکن است توسط موضوعات غیرمرتبط با کیفیت یک مقاله ارسالی مانند مناسب بودن برای مجله به اطلاع رسانده شود. یک سردبیر می تواند هر مقاله ای را در هر زمان قبل از انتشار رد کند که اگر در مورد درستی کار نگرانی هایی به وجود آید، مثلاً پس از پذیرش نیز می باشد.

ممکن است در یک شماره، مقالات و انواع مقالاتی که برای داوری می فرستند، تعداد و انواع داورانی که هر مقاله را بررسی می کنند، متفاوت باشند؛ اگر چه فرآیند داوری باز یا بسته و یا به صورت جنبه های دیگری از فرآیندهای داوری باشد. به همین دلیل و به عنوان خدمتی به نویسندگان، مجلات بهتر است شرحی از فرآیند داوری خود را منتشر کنند.

مجلات بایستی به داوران از تصمیمات نهایی برای پذیرش یا رد یک مقاله اطلاع دهند و بایستی مشارکت داوران تطبیقی در مجله قدردانی شود. سردبیران برای به اشتراک گذاری نظرات داوران با داوران همکار همان مقاله تشویق می شوند، بنابراین داوران می توانند از یکدیگر در فرآیند داوری یاد بگیرند.

به عنوان بخشی از فرآیند داوری، سردبیران برای روندهای پژوهشی داوری، برنامه های تجزیه و تحلیل آماری، (اگر جدا از این روند و یا قراردادهای مرتبط با مطالعات خاص باشند)، تشویق می شوند. سردبیران بایستی قبل از پذیرش چنین مطالعاتی برای چاپ، نویسندگان را برای ایجاد چنین اسنادی که در زمان چاپ یا بعد از آن در دسترس عموم قرار می گیرند، تشویق کنند. برخی مجلات ممکن است به ارسال عمومی این اسناد به عنوان یک شرط پذیرش برای انتشار نیاز داشته باشند.

ملزومات مجله برای تجزیه و تحلیل مستقل داده ها و قابلیت دسترسی داده های عمومی در زمان جریان این بررسی، شامل دیدگاه های منعکس کننده اهمیت قابلیت دسترسی داده ها برای داوری تخصصی قبل و بعد از انتشار هستند. در حال حاضر برخی سردبیران مجلات، قبل از پذیرش مطالعات برای انتشار، یک تجزیه و تحلیل آماری برای داده های کارآزمایی توسط متخصص آماری مستقل را درخواست می کنند. سایر افراد از نویسندگان می خواهند که در مورد اینکه آیا داده های مطالعه قابل دسترس اشخاص ثالث به صورت مشاهده و یا استفاده / تجزیه و تحلیل مجدد، هستند، توضیحاتی ارائه دهند؛ در حالی که هنوز آنها از نویسندگان، اشتراک گذاری داده های خود با دیگران را برای بررسی یا تجزیه و تحلیل مجدد تقاضا می کنند یا مورد تشویق قرار می دهند. هر مجله بایستی الزامات خاص خود را برای تجزیه و تحلیل و ارسال داده ها در جایی که نویسندگان می توانند به آسانی دسترسی داشته باشند، ایجاد و انتشار دهند.

برخی بر این باورند که فرآیند داوری علمی قابل اعتماد، تنها از تاریخ انتشار یک مقاله آغاز می‌گردد. با این وجود، مجلات پزشکی بایستی مکانیسمی برای ارسال نظرات، سؤالات یا انتقادات در مورد مقالات منتشر شده خوانندگان داشته باشند و نویسندگان برای پاسخگویی مناسب و همکاری با هر درخواستی از مجله برای داده‌ها یا اطلاعات بیشتر که بایستی سؤالات در مورد مقاله بعد از چاپ باشند، مسئولیت دارند (به بخش سوم مراجعه کنید). ICMJE معتقد است که محققان وظیفه حفظ داده‌های اولیه و روش‌های تحلیلی زیر بنایی نتایج منتشر شده برای حداقل ۱۰ سال را دارند. ICMJE به حفظ این داده‌ها در یک مجموعه داده برای اطمینان از قابلیت دسترسی طولانی مدت تشویق می‌نماید.

d) امانت داری

تصمیمات سردبیری بهتر است براساس ارتباط یک مقاله ارسالی به مجله و اصالت، کیفیت مقاله و مشارکت در شواهد سؤالات مهم باشد. این تصمیمات نبایستی توسط منافع تجاری، روابط شخصی یا برنامه‌ها یا یافته‌هایی که منفی هستند یا آنکه چالش مشخصی که عاقلانه پذیرفته می‌شود، تحت تأثیر قرار گیرد. به علاوه، نویسندگان بایستی برای چاپ یا در غیر این صورت برای دسترسی عموم، مقاله را ارسال نمایند و سردبیران نبایستی مطالعات با یافته‌هایی که از نظر آماری مهم نیستند یا اینکه یافته‌های رد شونده دارند را در روند انتشار نگه دارند. چنین مطالعاتی ممکن است از ترکیب شواهد با آن مطالعاتی که از طریق متاآنالیز هنوز ممکن است در پاسخ سؤالات مهم کمک کنند، را ارائه دهند و یک گزارش عمومی از چنین یافته‌های منفی یا مجمل ممکن است از کارهای مشابه با ارزش محققان دیگر جلوگیری کند. مجلات بایستی به وضوح روند تجدیدنظر خود را اظهار کنند و بایستی ساختاری برای پاسخ به تجدیدنظرها و شکایات داشته باشند.

۴. داوران تخصصی

مقالات ارسال شده به مجلات که دارای مدارک محرمانه از خصوصیت نویسندگان و ویژگی محرمانگی هستند، نویسندگان ممکن است توسط افشای زودهنگام همه یا هر یک از جزئیات یک مقاله ارسالی آسیب ببینند. بنابراین داوران بایستی مقاله‌های ارسالی و اطلاعاتی که آنها کاملاً محرمانه نگه می‌دارند را حفظ نمایند. داوران نبایستی به طور عمومی در مورد آثار نویسندگان بحث نمایند و نباید ایده‌های نویسندگان را به قبل از انتشار مقاله برای خود بردارند. داوران نباید مقاله ارسالی را برای استفاده شخصی خود حفظ کنند و بایستی نسخه‌هایی از مقالات را بعد از ارسال بررسی خود از بین ببرند.

از داوران انتظار می‌رود به درخواست‌های بررسی و ارسال بررسی‌ها در زمان توافق شده به فوریت پاسخ دهند. نظرات داوری بایستی سازنده، درست و مؤدبانه باشد.

داوران بایستی تعارضات منافع خود را اعلام نمایند و اگر تعارضی در فرآیند داوری تخصصی وجود دارد، خودشان رفع نمایند.

۱. صاحبان مجله

صاحبان و سردبیران مجلات پزشکی یک هدف مشترک را به اشتراک می گذارند، اما آنها مسئولیت های مختلفی دارند و گاهی اوقات آن تفاوت ها منجر به تعارض ها می گردد.

صاحبان مجله پزشکی در انتخاب و عزل سردبیران مسئولیت دارند. صاحبان بایستی به سردبیران در زمان انتصاب خود یک قراردادی که به وضوح حقوق و وظایف آنها، اختیارات، شرایط عمومی انتصاب آنها و مکانیزم های حل تعارض را بیان می کنند، ارائه دهند. عملکرد سردبیر ممکن است با استفاده از ارزیابی هایی که با توافق دو جانبه صورت گرفته، مورد بررسی قرار گیرد که محدود به خواننده، ارسال مقالات و دفعات استفاده و معیارهای مختلف مجله نمی شود.

صاحبان مجله باید فقط سردبیران را برای دلایل قابل توجهی مانند تقلب علمی، عدم توافق با سردبیری طولانی مدت یک مجله، عملکرد نامناسب با معیارهای عملکردی مورد نظر، یا رفتار نامناسبی که با یک موقعیت درست ناسازگار است، منفصل کنند. عزل و نصب ها بایستی براساس ارزیابی ها توسط هیئتی از کارشناسان مستقل، (به جای تعداد کمی از مدیران اجرایی سازمان) باشد. این امر به طور ویژه در مورد اخراج ها که ممکن است با منافع صاحبان مجله در تضاد باشد، مهم می باشد.

یک مجله پزشکی بایستی به صراحت نظارت و ارتباط خود را با یک صاحب مجله (به عنوان مثال، یک حامی) بیان نماید.

۴. استقلال تحریریه

ICMJE تعریف سازمان جهانی سردبیران پزشکی از آزادی تحریریه را می پذیرد، که هیئت تحریریه باید اختیار کاملی از کل محتوای تحریریه مجله خود و زمان انتشار آن محتوا را داشته باشد. صاحبان مجله بایستی در ارزیابی، انتخاب، برنامه ریزی یا ویرایش مقالات منحصر به فرد به طور مستقیم یا با ایجاد یک محیط که به شدت تصمیمات را تحت تأثیر قرار می دهد، دخالت کنند. سردبیران بایستی تصمیمات تحریریه را بر اساس اعتبار کار و اهمیت آن برای خوانندگان مجله، نه بر اساس مفاهیم تجاری برای مجله مبنا قرار دهند و سردبیران بایستی به طور آزادانه به بیان دیدگاه های انتقادی اما مسئولانه در برابر تمام جنبه های پزشکی بدون ترس از مجازات بپردازند، حتی اگر این دیدگاه ها در تضاد با اهداف تجاری ناشر باشند.

هیئت تحریریه همچنین بهتر است حرف آخر را در تصمیم گیری ها که در مورد محتوای تبلیغات یا حمایت کننده ها است، داشته باشند، شامل امور تکمیل کننده که مجله آنها را انجام خواهد داد یا خیر و آنها بایستی حرف آخر را در استفاده از نام مجله و در سیاست کلی مطابق با استفاده تجاری از محتوای مجله عنوان کنند.

مجلات برای ایجاد یک هیئت مشاوره سردبیری مستقل برای کمک به ایجاد و حفظ سیاست تحریریه تشویق می شوند. سردبیران بایستی به دنبال گروه منظمی از مشاوران باشند، مانند داوران، کارکنان تحریریه، یک هیئت بورد تحریریه و خوانندگان که از تصمیم گیری های سردبیری و به طور بالقوه عقاید بحث برانگیز حمایت کنند. و صاحبان بهتر است از بیمه مناسبی که ناشی از عمل قانونی بر علیه سردبیران است، مطمئن باشند و بایستی مشاوره حقوقی زمانی که لازم است، در دسترس باشد. اگر مشکلات قانونی به وجود آیند، سردبیر بایستی به مشاور حقوقی خود، صاحب مجله و یا ناشر در اسرع وقت اطلاع دهد. سردبیران بایستی از محرمانگی نویسندگان و داوران تخصصی (نام و نظرات داوران) مطابق با سیاست ICMJE دفاع کنند. (بخش دوم C.2.a) سردبیران بایستی تمامی گام های معقول را برای بررسی حقایق در گزارش های مجله، از جمله بخش های خبری و ارسال مطالب رسانه های اجتماعی به کار برند و بایستی از این که کارکنان در کار خود در مجله پایبند به بهترین شیوه های روزنامه نگاری که شامل یادداشت برداری همزمان و پیگیری پاسخ از تمام جهات، در صورت امکان قبل از انتشار، اطمینان حاصل کنند. چنین شیوه هایی در حمایت از حقیقت و منافع عمومی ممکن است به خصوص مرتبط با دفاع در مقابل مسائل قانونی هجو و تهمت باشند.

برای تضمین آزادی سردبیری، سردبیر بایستی دسترسی مستقیم به بالاترین سطح مالکیت داشته باشد و نه این که به مدیر یا دفتر اجرایی محول گردد.

سردبیران و سازمان های مربوطه موظف هستند از مفهوم آزادی تحریریه حمایت کنند و تخلفات از چنین آزادی را برای جوامع بین المللی پزشکی، دانشگاهی و غیرمتخصص به تصویر بکشند.

(E) حمایت از شرکت کنندگان در پژوهشی

همگام گزارش پژوهش شامل داده های انسانی، نویسندگان بهتر است نشان دهند که آیا روش های به کار رفته توسط کمیته مسئول بررسی (مؤسسه ای و ملی)، ارزیابی شده اند، یا اگر کمیته اخلاق رسمی در دسترس نیست، مطابق با بیانیه هلسینکی که در سال ۲۰۱۳ تجدید نظر شده است، باشد . (www.wma.net/en/30publicaions/10policies/b3/index.html). اگر شکی وجود دارد که آیا پژوهش مطابق با اعلامیه هلسینکی انجام شده است، نویسندگان بایستی منطق رویکرد خود را توضیح دهند و بررسی اصلی مؤسسه ای را به صراحت از جنبه های مورد تردید این مطالعه تأیید کنند. تصویب توسط یک کمیته بررسی مسئول، از قضاوت سردبیران که آیا اجرای پژوهش مناسب بوده است، ممانعت می کند.

بیماران حق حریم خصوصی دارند که نبایستی بدون رضایت آگاهانه نقض گردد. شناسایی اطلاعات، شامل نام ها، نام اول و نام خانوادگی یا شماره های بیمارستان نبایستی در توضیحات، عکس ها یا شجره نامه های نوشته شده منتشر شوند، مگر این که اطلاعات برای اهداف علمی و بیمار (یا پدر و مادر یا قیم) که رضایت آگاهانه را تکمیل می کنند، ضروری باشد. به همین منظور رضایت آگاهانه مورد نیاز است که یک بیمار قابل شناسایی در مقاله ارسالی که منتشر می شود، نشان داده شود. نویسندگان بایستی برای این بیماران آشکار سازند که آیا هیچ گونه

عامل بالقوه قابل شناسایی بعد از انتشار، ممکن است از طریق اینترنت در دسترس باشد. رضایت بیمار بایستی تکمیل شده و با مجله، نویسندگان یا هر دو بر اساس مقررات یا قوانین محلی دستور داده شده، بایگانی گردد. قوانین قابل اجرا از محلی به محل دیگر متفاوت است و مجلات بایستی سیاست های خود را با راهنمایی های قانونی ایجاد کنند. از آن جا که مجله ای که این رضایت را بایگانی می کند، از هویت بیمار آگاه خواهد بود، بعضی مجلات ممکن است تصمیم بگیرند که محرمانه بودن بیمار حفظ شود. لذا، بهتر است توسط نویسندگان که رضایت های آگاهانه بایگانی می شوند، حفظ گردد و به جای آن مجله یک بیانیه کتبی دریافت کند مبنی بر اینکه گواه این است که آنها دریافت شده اند و رضایت کتبی بیمار بایگانی شده است.

شناسایی جزئیات غیرضروری بهتر است حذف شود. اگر هرگونه شکی وجود دارد که می تواند گمنامی حفظ شود، رضایت آگاهانه بایستی حاصل شود. به عنوان مثال، پوشش ناحیه چشم در عکس های بیماران در حفظ گمنامی کافی نیست. اگر ویژگی ها غیرقابل شناسایی هستند، نویسندگان بایستی ضمانتی ارائه کنند و بنابراین سردبیران بایستی توجه داشته باشند که چنین تغییراتی معنی علمی تحریف نمی باشند.

لازمه رضایت آگاهانه بایستی در دستورالعمل مجله برای نویسندگان آورده شود. هنگامی که رضایت آگاهانه به دست آمده باشد، بایستی در مقاله منتشر شده نشان داده شود. در گزارش تجربیات بر روی حیوانات، نویسندگان بایستی نشان دهند که آیا استانداردهای سازمانی و ملی برای مراقبت و استفاده از حیوانات آزمایشگاهی مورد مطالعه قرار گرفتند. راهنمایی بیشتر در مورد اخلاق در پژوهش های حیوانی از انجمن بین المللی دامپزشکی راهنمایی های سردبیر، در مورد آگاهی نویسندگان از ملاحظات اخلاقی و رفاه حیوانات در دسترس است (<http://veteditors.org/ethicsconsensusguidelines.html>).

۵. چاپ و نشر موضوعات سردبیری مرتبط با مجلات پزشکی

(A) اصلاحات، رد، چاپ مجدد و کنترل نسخ

خطاهای صادقانه بخشی از علم و چاپ هستند و وقتی شناسایی شدند نیاز به انتشار یک اصلاحیه خواهد بود. اصلاحات برای خطاهای واقعی مورد نیاز است. موضوعات بحث به عنوان نامه های به سردبیر، چاپ یا مکاتبات الکترونیکی یا پست هایی در مجمع اینترنتی حمایت شده مجله به بهترین شکل به کار گرفته می شوند. به روز رسانی های انتشارات قبلی (مثلاً یک بررسی سیستماتیک به روز یا دستورالعمل های بالینی) چاپ جدیدی را بیشتر از یک نسخه از مقاله منتشر شده قبلی در نظر گرفته می شوند.

اگر یک اصلاح مورد نیاز است، مجلات بایستی حداقل استانداردهای زیر را دنبال نماید:

- مجله بایستی در اسرع وقت، اطلاعیه ای از اصلاح جزئیات تغییرات و استناد به انتشار اصلی را منتشر کند. اصلاح بایستی یک صفحه چاپ الکترونیکی یا شماره شده را که شامل یک جدول الکترونیکی یا چاپی از محتواها جهت اطمینان از نمایه سازی مناسب است، باشد.

- مجله بایستی همچنین یک نسخه مقاله جدید با جزئیات تغییراتی از نسخه اصلی و تاریخ هایی که در آن تغییرات ایجاد شده است را ارسال کند.
- مجله بایستی تمام نسخه های قبلی از مقاله را بایگانی کند. این بایگانی می تواند به طور مستقیم قابل دسترس خوانندگان باشد یا می تواند قابل دسترس خوانندگانی که درخواست می کنند، قرار گیرد.
- نسخه های الکترونیکی قبلی بایستی به طور آشکار مشخص کنند که نسخه های اخیر بیشتری از مقاله وجود دارد.
- ارجاع بایستی به نسخه های اخیر باشد.

خطاهای فراگیر می تواند از یک مشکل برنامه نویسی یا یک اشتباه محاسباتی حاصل شود و ممکن است در اشتباهات گسترده در سراسر یک مقاله باشد. اگر چنین اشتباهاتی در جهت یا اهمیت نتایج، تفاسیر و نتیجه گیری های مقاله تغییر نکند، یک اصلاح بایستی منتشر شود که حداقل استانداردها را که در بالا ذکر شده را پیروی نماید.

خطاهای جدی در نامعتبر بودن یافته ها و نتایج کفایت می کنند. اگر چه، استرداد (retraction) یا رد بعد از چاپ می تواند در موارد خطاهای واقعی (به عنوان مثال یک طبقه بندی یا محاسبات اشتباه) در نظر گرفته شود که منجر به یک تغییر عمده در جهت یا اهمیت یافته ها، تفاسیر و نتیجه گیری ها می شود. اگر خطای در نظر گرفته شده غیر عمدی باشد، مبنای علمی آن معتبر باشد، نسخه تغییر یافته مقاله بررسی های بیشتر و دقیق تر سردبیری را طی می کند، پس از آن استرداد همراه با چاپ مجدد مقاله تغییر یافته و یک توضیح، اصلاح کامل ادبیات علمی را می طلبد. در چنین مواردی، نشان دادن محتوای تغییرات در موارد تکمیلی یا در یک ضمیمه برای شفافیت کامل کمک کننده است.

(B) سوء رفتار علمی، ابراز نگرانی و استرداد

سوء رفتار علمی شامل تقلب علمی است، اما لزوماً به ساخت داده محدود نمی شود؛ تحریف داده ها شامل دست بردن فریبنده در تصاویر؛ و سرقت ادبی نیز می شود. برخی افراد عدم انتشار نتایج کارآزمایی های بالینی و دیگر مطالعات انسانی را به یک شکل از تقلب علمی در نظر می گیرند. در عین اینکه که هر یک از این شیوه ها مشکل ساز است؛ اما معادل نیستند. هر وضعیتی به ارزیابی فردی توسط ذی نفعان مربوطه نیاز دارد. هنگامی که تقلب علمی گزارش شده است، یا در غیر این صورت نگرانی هایی در مورد اجرا یا یکپارچگی کار توصیف شده در مقالات ارائه شده یا منتشر شده، مطرح شده است، سردبیر بایستی روش های مناسبی را همراه با جزئیات توسط چنین کمیته هایی مانند کمیته اخلاق نشر (COPE) (publicationethics.org/resources/flowcharts) اجرا نماید و ممکن است انتشار ابراز نگرانی در طی نتایج آن روندها انتخاب گردد. اگر این روندها شامل یک بررسی در مؤسسه نویسندگان باشند، سردبیر بایستی به دنبال کشف پیامد آن بررسی، در صورت لزوم اطلاع به خوانندگان

از این پیامد باشد و اگر این بررسی یک تقلب علمی را ثابت می کند، استرداد مقاله منتشر شود. ممکن است شرایطی که در آن هیچ گونه سوء رفتاری اثبات نشده است، وجود داشته باشد، اما تبادل نامه به سردبیر می تواند برای برجسته کردن موضوعات بحث به خوانندگان منتشر شود.

ابراز نگرانی و استردادها بایستی به سادگی یک نامه به سردبیر باشد. در عوض، آنها بایستی به طور آشکار طبقه بندی شوند، به نظر می رسد که یک صفحه چاپ شده الکترونیکی یا شماره گذاری شده که شامل جدول الکترونیکی یا چاپ شده از مطالب است برای اطمینان از نمایه سازی های مناسب است و در شماره خود شامل عنوان مقاله اصلی است. استرداد و مقاله اصلی آنلاین بایستی در دو جهت ارتباط داشته باشد و مقاله استرداد شده بایستی به وضوح به عنوان رد شده در تمام قسمت های آن (چکیده، متن کامل، PDF) نشان داده شود. در حالت ایده آل، نویسندگان استرداد بایستی همان نویسندگان مقاله باشند، اما اگر آنها برای ویرایش مایل نبودند یا توانایی نداشتند، ممکن است تحت شرایط خاص استردادها توسط افراد مسئول دیگر پذیرفته شود یا سردبیر ممکن است تنها نویسنده استرداد یا ابراز نگرانی باشد. متن این استرداد بایستی توضیح دهد که چرا مقاله رد شده است و شامل یک مرجع استناد کامل به آن مقاله است. مقالات رد شده بایستی در حوزه عمومی باقی بمانند و به وضوح به عنوان رد شده نشان گذاری شوند.

اعتبار کار قبلی توسط نویسنده یک مقاله جعلی نمی تواند اثبات شود. سردبیران ممکن است از مرکز نویسندگان در اطمینان از اعتبار کار منتشر شده در مجلات آنها سؤال کنند یا آنها ممکن است آن را رد کنند. اگر این کار انجام نشود، سردبیران ممکن است یک اطلاعیه ابراز نگرانی منتشر کنند که اعتبار کار منتشر شده قبلی نامشخص است.

همچنین ممکن است جامعیت پژوهش توسط روش نامناسبی که می تواند به استرداد منجر شود، به خطر بیفتد. فلوچارت های COPE را برای راهنمایی بیشتر در مورد استردادها و ابرازهای نگرانی بنگرید. بخش IV.g.i را برای راهنمایی در مورد اجتناب از ارجاع به مقالات استرداد شده بنگرید.

C) حق تکثیر (copyright)

مجلات باید نوع حق تکثیر را که تحت آن، کار منتشر خواهد شد را روشن سازند و اگر مجله حق تکثیر را حفظ کند، بایستی جایگاه مجله در انتقال حق تکثیر برای تمام انواع محتوا، شامل صدا، ویدئو، پروتکل ها و مجموعه داده ها به تفصیل آورده شود. مجلات پزشکی ممکن است از نویسندگان برای انتقال حق تکثیر به مجله سؤال کنند. برخی مجلات به انتقال یک مجوز انتشار نیاز دارند. بعضی مجلات نیز به انتقال حق تکثیر نیاز ندارند و به چنین وسیله هایی به عنوان مجوز های مشترک (creative common licenses) وابسته هستند. وضعیت های حق تکثیر مقالات در مجله مورد نظر می تواند متفاوت باشد: برخی موارد، محتوا نمی توانند دارای حق تکثیر باشند (به عنوان مثال، مقالات که توسط کارمندان برخی سازمان های دولتی در دوره ای از کار خود نوشته می شوند).

سردبیران ممکن است از حق تکثیر در محتوای دیگر چشم پوشی کنند و برخی محتواها ممکن است تحت دیگر قراردادهایی حفظ شوند.

(D) همپوشانی و تداخل در انتشارات

(۱) ارسال مجدد

نویسندگان نبایستی همان مقاله ارسال شده را در زبان های یکسان یا متفاوت، به طور همزمان به بیشتر از یک مجله ارسال کنند. مبنای منطقی برای این استاندارد مورد اختلاف نظر است. اما زمانی که دو یا بیش از ۲ مجله حق انتشار یک مقاله ارسالی را درخواست می کنند که به طور همزمان به بیش از یک مجله ارسال شده است، ممکن است دو یا بیش از دو مجله ندانسته و بدون لزوم داوری، ویرایش و چاپ همان مقاله را انجام دهند.

(۲) انتشار مجدد

انتشار مجدد، انتشار مقاله ای است که به طور قابل ملاحظه ای با یک مقاله که تقریباً منتشر شده است، بدون ذکر مرجع قابل مشاهده در انتشار قبلی همپوشانی داشته باشد. انتشار قبلی ممکن است شامل انتشار اطلاعات در حوزه های عمومی باشد.

خوانندگان مجلات پزشکی شایستگی اعتماد کردن دارند که آنچه در حال خواندن است، پژوهش اصیل است؛ مگر اینکه یک بیانیه مشخصی وجود داشته باشد که نویسنده و سردبیر عمداً یک مقاله را دوباره چاپ کنند. (که ممکن است به عنوان مثال برای مقالات تاریخی یا اختصاصی (landmark) در نظر گرفته شود.) مبنای این وضعیت قوانین بین المللی حق تکثیر، اجرای اخلاقی و استفاده مقرون به صرفه از منابع هستند. انتشار مجدد پژوهش اصیل به طور خاص مشکل آفرین است؛ زیرا می تواند به شمارش تکراری غیرعمدی داده ها یا وزن نامناسب نتایج یک مطالعه منجر شود که شواهد موجود را تحریف کند.

وقتی نویسندگان گزارش کار یک مقاله را که تقریباً در بخش عظیمی از مقاله منتشر شده یا دربردارنده یا بسیار مرتبط با مقاله دیگری است که ارسال شده یا برای چاپ پذیرفته شده جای دیگری ارسال می کنند، نامه ارسال مقاله به طور واضح این مطالب را ذکر می کند و نویسندگان بایستی نسخه های موارد مرتبط را برای کمک به سردبیر در تصمیم گیری این که چه طور ارسال مقاله انجام می شود را ارائه کنند. همچنین به بخش IV.B بنگرید.

این توصیه، یک مجله را از پذیرش گزارش کاملی که به دنبال انتشار یک گزارش اولیه مانند یک نامه به سردبیر، یک نسخه قبل از چاپ یا یک چکیده یا پوستری که در نشست های علمی نمایش داده شده منع نمی کند. همچنین مجلات از در نظر گرفتن یک مقاله که در یک نشست علمی ارائه شده است اما به طور کامل منتشر نشده است، یا این که برای انتشار در روندها یا فرمت های مشابه در نظر گرفته شده است، منع نمی شوند. گزارش های خبری از جلسات برنامه ریزی شده معمولاً به عنوان نقض این قانون در نظر گرفته نمی شوند، اما آنها ممکن است به صورت جداول یا شکل های داده های اضافی در توسعه چنین گزارشاتی باشند. نویسندگان همچنین

بایستی چگونگی انتشار یافته های خود را خارج از ارائه های علمی در کنفرانس ها در نظر بگیرند چراکه ممکن است اولویت سردبیران مجله نباشد.

در صورت وقوع یک ضرورت بهداشت عمومی (همان طور که توسط مقامات بهداشت عمومی تعریف شده)، اطلاعات با پیامدهای فوری برای بهداشت عمومی بایستی بدون نگرانی منتشر شوند که این امر از ملاحظات بعدی برای چاپ در یک مجله پیشگیری خواهد کرد.

اشتراک گذاری با رسانه های عمومی، سازمان های دولتی یا تولید کنندگان اطلاعات علمی شرح داده شده در یک مقاله یا یک نامه به سردبیر که پذیرفته شده است اما هنوز منتشر نشده است، سیاست های بسیاری از مجلات را نقض می کند. چنین گزارشاتی ممکن است هنگامی که مقاله یا نامه پیشرفت های عمده درمانی، بیماری های قابل گزارش یا خطرات بهداشت عمومی مانند اثرات جدی نامطلوب داروها، واکسن ها، سایر محصولات بیولوژیکی، تجهیزات پزشکی را توصیف می کند، تضمین کننده باشد. این گزارش، اگرچه در چاپ یا آنلاین بایستی انتشار را به مخاطره اندازد، اما بایستی به جهت پیشرفتی که ممکن است رخ دهد با سردبیر مورد بحث و موافقت قرار گیرد.

ICMJE نتایج ارسال شده به مراکز ثبت کارآزایی بالینی را به عنوان چاپ قبلی در نظر نمی گیرد، اگر نتایج ثبت شده به صورت یک چکیده یا جداول ساختاریافته کوتاه (۵۰۰ کلمه) محدود شود (شامل بیماران ثبت شده، نتایج کلیدی و عوارض جانبی) مورد پذیرش ICMJE می باشد. ICMJE نویسندگان را ترغیب می کند که یک بیانیه داشته باشند که نشان می دهد هنوز نتایج منبع ثبت (registration) در یک مجله دارای داوری تخصصی منتشر نشده است و وقتی نتایج منتشر می شوند به منبع ثبت استناد می شود.

سردبیران مجلات مختلف ممکن است با هم به طور همزمان تصمیم بگیرند یا به طور مشترک یک مقاله را منتشر کنند (اگر آنها بر این باور باشند که انجام این کار بهترین منفعت بهداشت عمومی خواهد بود). با این حال، کتابخانه ملی پزشکی (NLM) تمام این نشریات مشترک را که به طور همزمان منتشر شده اند، به طور جداگانه فهرست می کند. بنابراین سردبیران بایستی توضیحات انتشار همزمان را به طور واضح برای نویسندگان ارائه دهند.

نویسندگانی که بدون چنین توجهی در چاپ مجدد تلاش می کنند، بایستی انتظار رد فوری مقاله ارسال شده را داشته باشند. اگر سردبیر از تخلفات و مقاله ای که در حال حاضر منتشر شده است، آگاه نباشد، پس آن مقاله ممکن است با یا بدون توضیح یا تأیید نویسنده مسترد (retraction) شود.

فلوچارت های COPE را برای راهنمایی بیشتر در مورد اقدام به انتشار مجدد بنگرید.

۳) انتشار ثانویه قابل پذیرش

انتشار ثانویه موارد منتشر شده در مجلات دیگر یا به صورت آنلاین ممکن است موجه و مفید باشند، مخصوصاً زمانی که ب انتشار اطلاعات مهم برای بیشترترین مخاطبان ممکن را در نظر گرفته باشند. (به عنوان مثال دستورالعمل های تهیه شده توسط سازمان های دولتی و سازمان های حرفه ای به همان زبان یا زبان های مختلف دیگر) همچنین انتشار ثانویه به دلایل مختلف دیگر، ممکن است با شرایطی که در زیر آمده، موجه باشد:

۱. نویسندگان تأییدیه ای از سردبیران هر دو مجله دریافت کرده اند. (سردبیر در مورد انتشار دوم باید به نسخه اولیه دسترسی داشته باشد).

۲. اولویت انتشار دوم طی یک فاصله زمانی چاپ که توسط هر دو سردبیر، به نویسندگان گفته می شود، رعایت می شود.

۳. مقاله برای انتشار دوم برای یک گروه مختلف خوانندگان در نظر گرفته می شود، که در این حالت نسخه ای خلاصه شده کفایت می کند.

۴. نسخه دوم با امانت کامل داده ها و تفاسیر نسخه اولیه را منعکس می کند.

۵. در نسخه دوم به اطلاع خوانندگان، همتایان و سازمان های مورد استناد رسانده می شود که کل یا بخشی از مقاله در جای دیگری منتشر شده است، به عنوان مثال، با یادداشتی که خواننده ممکن است بخواند؛ "این مقاله براساس یک مطالعه برای اولین بار در (عنوان مجله، همراه با مرجع کامل)" و نسخه دوم به نقل از مرجع اصلی می باشد.

۶. عنوان انتشار دوم بایستی یک انتشار ثانویه (انتشار کامل یا خلاصه یا ترجمه) از یک انتشار اولیه را نشان دهد. توجه داشته باشید، کتابخانه ملی پزشکی ترجمه ها را در انتشار مجدد در نظر نمی گیرد و زمانی مقاله اصلی در یک مجله منتشر شده است که در medline نمایه شده است، آنها را استناد یا نمایه نمی کند. هنگامی که همان مجله به طور همزمان یک مقاله را به چند زبان مختلف منتشر می کند، استناد medline به زبان های مختلف ذکر خواهد شد. به عنوان مثال:

(Angelo M. Journal networking in nursing: a challenge to be shared. Rev Esc Enferm USP. 2011 Dec 45[6]:1281-2,1279-80,1283-4. Article in English, Portuguese, and Spanish. No abstract available. PMID 22241182).

۴) دست نوشته های بر اساس پایگاه داده های (data base) یکسان

اگر سردبیران مقاله هایی از گروه های تحقیقاتی جداگانه یا از همان گروه که تجزیه و تحلیل مجموعه داده ها را انجام می دهند، دریافت کنند، (به عنوان مثال، از یک پایگاه داده عمومی، یا بررسی های سیستماتیک یا متآنالیز همان شواهد) مقاله ها بایستی به طور مستقل در نظر گرفته شوند؛ چرا که آنها ممکن است در روش های تحلیلی، نتیجه گیری یا هر دو متفاوت باشند. اگر تفسیر داده ها و نتایج مشابه باشند، منطقی به نظر می رسد که سردبیران در اولویت دادن به آن الزامی نداشته باشند. سردبیران ممکن است انتشار بیش از یک مقاله را که در

این مورد با هم همپوشانی دارند، در نظر بگیرند، زیرا رویکردهای مختلف تحلیل ممکن است تکمیل کننده یکدیگر و به یک اندازه معتبر باشند، اما مقاله های ارسالی براساس همان مجموعه داده ها در واقع بایستی به یکدیگر پیوندند تا در مجوز رسیدگی برای انتشار به عنوان مقالات جداگانه، با استناد مناسب انتشارات قبلی از همان مجموعه داده ها شفاف سازی کنند.

تجزیه و تحلیل ثانویه داده های کارآزمایی بالینی بایستی هرگونه انتشار اولیه را مورد استناد قرار دهد و به طور واضح بیان کند که شامل تجزیه و تحلیل ها/ نتایج ثانویه است و از همان شناسایی شماره ثبت کارآزمایی به عنوان کارآزمایی اولیه استفاده شود.

برخی اوقات برای کارآزمایی های بزرگ که از شروع انجام، انتشارات متعدد جداگانه ای که در رابطه با سؤالات پژوهش مجزایی، برنامه ریزی شده است؛ اما با همان نمونه اصلی بیمار است، استفاده می شود. اگر تمام پارامترهای خروجی در ثبت اصلی تعریف شده باشند، در این مورد نویسندگان ممکن است از شماره ثبت کارآزمایی اصلی منحصر به فردی استفاده کنند. اگر نویسندگان مطالعات متعدد زیرمجموعه ای را به عنوان ورودی های جداگانه ثبت کرده باشند، به عنوان مثال: clinicaltrials.gov، پس از آن شناسه منحصر به فرد بایستی برای مطالعه در سؤال آورده شود، موضوع اصلی شفافیت است، بنابراین مهم نیست که چه مدل استفاده شده ای بایستی برای خواننده آشکار باشد.

(E) مکاتبات

مجلات پزشکی بهتر است برای خوانندگان مکانیسمی برای ارسال نظرات، سؤالات یا انتقادات در مورد مقالات منتشر شده فراهم کنند که معمولاً نه لزوماً همیشه از طریق یک بخش ارتباطی یا فرم آنلاین است. نویسندگان مقالات در ارتباط یا فرم آنلاینی که جهت مسئولیت پاسخ به انتقادات قابل توجهی از کار خود دارند، همان مکانیسم های یکسان را استفاده می کنند و بایستی سردبیران برای پاسخ درخواست کنند. از نویسندگان رابط بایستی برای اعلام هرگونه تضاد منافع درخواست شود.

مکاتبه ممکن است برای مدت زمان، درستی دستور زبان و سبک مجله ویرایش شده باشد. به طور متناوب، سردبیران ممکن است انتخاب کنند که مکاتبه ویرایش نشده در دسترس خوانندگان قرار گیرد. به عنوان مثال، از طریق یک سیستم آنلاین ثبت نظر. چنین اظهارنظری در مدلاین نمایه نمی شود؛ مگر این که سپس در یک صفحه شماره گذاری شده الکترونیکی یا چاپ شده منتشر شود. با این وجود، مجله شیوه ای برای مکاتبه به کار می برد و بهتر است به این عنوان شناخته شود. در همه موارد، سردبیران باید به نمایش نظرات بی ادبانه، نادرست یا هجوآمیز رسیدگی کنند.

بحث مسئولانه، نقد و مخالفت خصوصیات مهم علم هستند و سردبیران مجله بایستی چنین مباحثه ای را به طور مطلوب در مجلات خود، در مواردی که منتشر کرده اند، تشویق نمایند. سردبیران، اگر چه، حق رد

مکاتباتی را که بی ربط، غیرقابل توجه یا فاقد استدلال هستند را دارند؛ اما آنها همچنین مسئولیتی برای اجازه بیان تعداد زیادی از نظرات و توسعه بحث را دارند.

به جهت رعایت انصاف و قابل قبول بودن میزان مکاتبات، مجلات ممکن است بخواهند برای پاسخ به موارد منتشر شده و برای بحث بر روی موضوع ارائه داده شده محدودیت های زمانی قرار دهند.

(F) هزینه ها

مجلات بایستی در مورد انواع جریان های درآمدی تجاری رویکردی شفاف داشته باشند. قبل از اینکه نویسندگان مقاله خود را جهت بررسی یا توضیح به نویسندگان، آماده ارسال کنند، هر گونه هزینه یا تغییراتی که برای پردازش مقاله و یا انتشار مواردی که در یک مجله مورد نیاز است، در جایی که برای راهنمایی نویسندگان قبل از ارسال مقالات در نظر گرفته می شود، بایستی به وضوح بیان شود.

(http://publicationethics.org/files/u7140/Principles_of_Transparency_and_Best_Practice_in_Scholarly_Publishing.pdf).

(G) ضمیمه ها و الحاقات (supplement)، زمینه های موضوعی و رشته های خاص

موارد تکمیلی که از مقالاتی با موضوعات یا عناوین مرتبط جمع آوری می شوند، به عنوان یک موضوع جداگانه از یک مجله یا به عنوان قسمتی از یک موضوع معین منتشر می شوند و ممکن است توسط منابع دیگری از مجلات منتشر کننده تأمین گردند. چون تأمین منابع می تواند محتوای موارد تکمیلی را از طریق انتخاب موضوعات و دیدگاه ها تحت تأثیر منفی قرار دهد، مجلات بایستی اصول زیر را اتخاذ کنند که آنها همچنین برای موضوعات زمینه ای یا مجموعه های خاصی که حمایت خارجی و یا سردبیران میهمان دارند، به کار می روند:

۱. سردبیر مجله بایستی مسئولیت کاملی برای ارائه و به کارگیری سیاست ها، شیوه ها و محتوای موارد تکمیل کننده شامل کنترل کامل بر تصمیم گیری جهت انتخاب نویسندگان، داوران و محتوای تکمیلی، داشته باشند. نباید اجازه داده شود ویرایش توسط سازمان حمایت کننده انجام شود.

۲. سردبیر مجله در بخش الحاقات، حق انتخاب یک یا بیش از یک ویراستار خارجی را دارد و باید مسئولیتی برای کار آن ویراستاران داشته باشد.

۳. سردبیر مجله بایستی اختیار ارسال مقاله های الحاقی را برای داوری خارجی و رد مقاله های ارسال شده برای الحاقات با یا بدون داوری خارجی را داشته باشد. بهتر است این شرایط، برای نویسندگان و هر ویراستار خارجی قبل از شروع ویرایش آن، شناخته شود.

۴. منبع ایده برای الحاقات، منابع حمایت کننده این پژوهش ها و انتشار و محصولات منبع حمایت کننده مرتبط با محتوای در نظر گرفته شده در شماره الحاقی بایستی به طور واضح در بخش مقدمه بیان شود.

۵. تبلیغات الحاقات بایستی همان سیاست های مجله اولیه را دنبال کنند.

۶. سردبیران مجله بایستی خوانندگان را در تشخیص سریع بین صفحات ویرایشی معمولی و صفحات ضمیمه یا الحاقی توانا سازند.

۷. ویراستاران مجله و شماره های الحاقی مجله نبایستی منافع شخصی یا پاداش مستقیم را از حامیان مالی شماره های الحاقی مجله قبول کنند.

۸. انتشار ثانویه موارد الحاقی (چاپ مجدد مقالات منتشر شده در جاهای دیگر) بایستی به طور واضح به وسیله استناد دادن مقاله پژوهشی اصیل و به وسیله عنوان شناخته شود.

۹. همان اصول نویسندگی و افشای تضادهای منافع بالقوه که در جای دیگری در این مستند بحث شده، بایستی در شماره های الحاقی مجله نیز به کار رود.

(H) حمایت مالی مشارکت کنندگان

نهاد های مختلف ممکن است تداخلاتی را با مجلات یا سردبیران در فرم حمایت های مالی، مشارکت ها، جلسات یا دیگر انواع فعالیت ها داشته باشند. برای حفظ استقلال تحریریه، این تداخلات بایستی توسط همان اصولی که در بالا برای ضمیمه ها اشاره شد، مدیریت شوند. (موضوعات زمینه ای و مجموعه های خاص (بخش ۳.G)).

(I) انتشار الکترونیکی

هم اکنون بیشتر مجلات پزشکی به علاوه نسخه های چاپی، به صورت الکترونیکی نیز منتشر می شوند و برخی فقط به صورت الکترونیکی منتشر می شوند. اصول چاپ و نشر الکترونیکی یکسان است و پیشنهادات این مستند به طور مساوی اجرا می شود. اگر چه انتشار الکترونیکی برای نگارش و افزایش موضوعات مرتبط با امکان ایجاد ارتباط (link) و حفظ محتوایی که آدرس داده شده است، فرصت هایی را فراهم می کند.

پیشنهاداتی برای اصلاحات و نگارش جزئیات در بخش A.3 آمده است.

انتشار الکترونیکی اجازه می دهد که ارتباط با سایت ها و منابعی فراتر از مجلاتی که سردبیران مجله کنترلی بر آن ندارند، وجود داشته باشد. مجلات بایستی در مورد ارتباط خارجی محتاط باشند. هنگامی که یک مجله به یک سایت ارتباط داده می شود، بایستی توضیح داده شود که آن را تأیید نمی کند یا برای هیچ محتوا، تبلیغات، محصولات یا دیگر مواردی که با سایت ارتباط دارد، مسئولیت یا تعهدی ندارد و در برابر دسترسی سایت ها نیز مسئولیتی نخواهد داشت.

نگهداری دائمی مقالات مجله بر روی سایت یک مجله، یا در آرشیوی مستقل یا یک منبع معتبر برای گزارش تاریخچه ضروری است. حذف یک مقاله از وب سایت یک مجله در کل تقریباً هرگز توجیه نمی شود به طوری که کپی های مقاله ای که دانلود شده اند ممکن است حتی اگر به صورت آنلاین ارسال شده اند، خلاصه شوند. چنین آرشیوهایی بایستی به طور مجانی در دسترس باشند یا قابلیت دسترسی به آرشیو برای اعضا وجود داشته باشد. توصیه می شود گواهی کتبی در آرشیو های مختلف قرار گیرد. اگر چه، در صورت لزوم به دلایل قانونی، آدرس اینترنتی مقاله حذف شده باید شامل دلیلی با جزئیات برای حذف باشد و مقاله باید در آرشیو داخلی مجله حفظ شده باشد.

نگهداری دائم محتوای کلی یک مجله مسئولیت ناشر مجله است، که در صورت توقف مجله بایستی فایل های مجله به یک شخص ثالث مسئول که می تواند به محتوا دسترسی داشته باشد، منتقل شود.

وب سایت های مجلات بایستی تاریخ آخرین بروز رسانی را به غیر از مقالات صفحات وب، مانند لیست کارکنان مجله، اعضای هیئت تحریریه و دستورالعمل های نویسندگان ارسال نمایند.

(J) تبلیغات

بیشتر مجلات پزشکی تبلیغاتی را دارند که درآمدی را برای ناشران آنها خواهند داشت، اما مجلات نبایستی توسط تحت تسلط تبلیغات باشند و مجلات نباید اجازه دهند که تصمیمات سردبیری تحت تأثیر قرار بگیرند.

مجلات باید سیاست های رسمی، واضح و نوشته شده ای برای تبلیغ در هر دو نسخه چاپی و الکترونیکی داشته باشند. بهترین عملی که از فروش تبلیغات جلوگیری می کند، عدم همراهی و همجواری محتوای سرمقاله با همان محصول است. تبلیغات بایستی به طور شفاف به عنوان تبلیغات قابل شناسایی باشند. سردبیران باید اختیار کامل و نهایی برای اجرای سیاست تبلیغاتی و تصویب تبلیغات چاپی و آنلاین داشته باشند.

مجلات نبایستی برای محصولاتی که ثابت شده برای سلامتی مضر هستند، تبلیغاتی انجام دهند. سردبیران بایستی از وجود استانداردهای تنظیمی یا صنعتی برای تبلیغات خاص که در خود کشورها اجرا می شود، یا این که استانداردهای خود را توسعه می دهند، اطمینان حاصل کنند. منافع سازمان ها یا آژانس ها نبایستی طبقه بندی شده کنترل شود و تبلیغ غیرنمایشی دیگر، به جز آنهایی که توسط قانون مورد نیاز است، نبایستی کنترل شود. سردبیران بایستی تمام انتقادات تبلیغاتی را برای انتشار در نظر بگیرند.

(K) مجلات و رسانه ها

تعاملات نشریات با رسانه ها بایستی با اولویت های رقابتی هماهنگ باشد. عموم مردم یک منفعت مشروع در تمام محتوای مجله و ممتنع از اطلاعات مهم همراه با یک مدت زمان معقول، دارند و سردبیران برای تسهیل آن مسئولند. اگر چه گزارشات رسانه ها از پژوهش های علمی قبل از اینکه داوری شده باشند و به طور کامل

مورد بررسی قرار گرفته باشند، ممکن است منجر به انتشار نتایج نادرست یا زودرس شوند و پزشکان در عمل قبل از این که آنها بتوانند به بیماران در مورد نتیجه های گزارش ها مشاوره دهند، نیاز به گزارش های پژوهشی موجود با جزئیات کامل دارند.

یک سیستم ممنوعیت در بسیاری از کشورها و توسط برخی از مجلات به منظور کمک به این تعادل و برای جلوگیری از انتشار داستان پردازی ها در رسانه های عمومی قبل از انتشار پژوهش اصلی در این مجله دایر شده است. همچنین پایداری در زمان انتشار عمومی اطلاعات زیست پزشکی در به حداقل رساندن هرج و مرج های اقتصادی مهم است، چون بسیاری از مقالات اطلاعاتی را که پتانسیل اثرگذاری بر بازارهای مالی را دارند، شامل می شود. ICMJE انتقادات ساختارهای ممنوعیتی را به عنوان علایق مجلات و مانعی برای انتشار سریع اطلاعات علمی تأیید می کند، اما معتقد است مزایای این ساختارها بیشتر از معایب آنهاست.

اصول زیر به طور یکسان در چاپ و نشر الکترونیکی اجرا می شوند و ممکن است برای سردبیران مفید باشند؛ همان طوری که آنها به دنبال ایجاد سیاست های تعاملی با رسانه ها هستند:

سردبیران می توانند انتقال منظم اطلاعات پزشکی را از پژوهشگران، از طریق مجلات کارشناسی شده به عموم جامعه داشته باشند. این امر می تواند توسط یک توافق با نویسندگان که کار خود را تا هنگامی که مقاله ارسالی تحت بررسی یا آماده برای چاپ می شود، به اطلاع عموم نخواهد رسید. یک توافق با رسانه مبنی بر آن است که آنها متونی را قبل از انتشار پژوهش اصلی در مجله آزاد نخواهند کرد، در عوض برای هر موردی که مجله با آنها در آماده سازی داستان های دقیق طبق موضوع، همکاری خواهد کرد.

لازم است سردبیران به خاطر بسپارند، یک ساختار ممنوعیت برطبق یک ساختار محترمانه بدون هیچ نیروی رسمی یا مکانیزم کنترلی عمل می کند. تصمیم گیری تعداد قابل توجهی از رسانه ها یا مجلات زیست پزشکی بدون توجه به ساختار ممنوعیت است که منجر به حل سریع می شود.

با وجود اعتقاد نویسندگان در کار خود، پژوهش های پزشکی بسیار کمی دارای چنین پیامدهای بالینی شفاف و فوری برای سلامت عمومی هستند که این اخبار باید قبل از انتشار کامل در یک مجله منتشر شود.

هنگامی که چنین شرایط استثنایی رخ می دهد، مقامات مربوطه مسئول بهداشت عمومی بایستی تصمیم بگیرند که آیا اطلاعات برای پزشکان و رسانه ها جهت توسعه اطلاعات، انتشار داده می شود و برای این تصمیم باید مسئول باشند. اگر نویسنده و مقامات مربوطه مایل به داشتن یک مقاله در نظر گرفته شده توسط یک مجله خاص هستند، سردبیر بایستی قبل از هر گونه انتشار عمومی مشورت کند. اگر سردبیران اذعان می دارند که به انتشار فوری نیاز دارند، آنها بایستی از سیاست های خود که محدود به تبلیغات پیش از چاپ می شود، صرف نظر کنند.

سیاست های طرح شده برای محدود کردن تبلیغات نبایستی در مورد ارائه های رسانه ها در جلسات علمی یا خلاصه مقالات در نشستهای علمی اجرا شود. (بنگرید به انتشار تکراری) پژوهشگرانی که کار خود را در یک نشست علمی ارائه می کنند بایستی در مورد ارائه های خود با گزارشگرها آزادانه بحث کنند اما بایستی در خصوص ارائه جزئیات بیشتر مطالعه خود نسبت به آنچه که در گفتگوها ارائه می شود، ترغیب شوند یا بایستی در نظر گرفته شود که چگونه چنین جزئیاتی ممکن است اولویت سردبیران مجله را در کار خود کاهش دهد. (بنگرید به انتشار تکراری)

هنگامی که یک مقاله به انتشار نزدیک می شود، سردبیران یا کارکنان مجله بایستی به کمک رسانه ها گزارش های دقیقی را با ارائه اخباری که منتشر می شود، پاسخ سؤالات، تهیه نسخه هایی پیشرفته از مقاله، یا ارجاع گزارش ها به کارشناسان مناسب آماده کنند. این همکاری بایستی مشروط به همکاری رسانه ها در زمان انتشار یک داستان، همزمان با انتشار این مقاله باشد.

(L) ثبت کارآزمایی بالینی

سیاست ثبت کارآزمایی بالینی ICMJE، در یک مجموعه از سرمقاله هایی به تفصیل آورده شده است. (see Updates and Editorials [www.icmje.org/update.html] and FAQs [www.icmje.org/faq_clinical.html]). به طور خلاصه، ICMJE توصیه می کند که تمام سردبیران مجلات پزشکی نیاز است، ثبت کارآزمایی های بالینی را در یک فهرست کارآزمایی های عمومی قبل یا در زمان اولین ثبت نام بیمار به عنوان یک شرط برای انتشار در نظر بگیرند. نتیجه درخواست سردبیران از مجله خود در لیست انتشارات وب سایت ICMJE که راهنمای ICMJE را دنبال می کند [icmje.org/journals.html] بایستی سازماندهی شود که این لیست دلالت اجرای سیاست ثبت کارآزمایی مجله ICMJE است. ICMJE یک کارآزمایی بالینی را به عنوان هر پروژه پژوهشی که به طور آینده نگر به مردم یا گروهی از مردم برای یک مداخله اختصاص دارد، با یا بدون گروه های مقایسه یا کنترل، برای مطالعه رابطه علت و معلولی بین مداخله مرتبط با سلامت و پیامد سلامت، تعریف می کند.

مداخلات مرتبط با سلامت آنهایی هستند که برای تغییر پیامدهای زیست پزشکی یا مرتبط با سلامت استفاده می شوند؛ به عنوان مثال داروها، روش های جراحی، دستگاه ها، درمان های رفتاری، برنامه های آموزشی، مداخلات رژیم غذایی، مداخلات بهبود کیفیت و فرآیند تغییرات مراقبتی. پیامدهای سلامت شامل هر گونه مطالعات مرتبط با زیست پزشکی که از بیماران و شرکت کنندگان مثل اندازه گیری های فارماکوکینتیک و عوارض جانبی حاصل شده است، می باشد. ICMJE زمان اولین مشارکت بیمار در مطالعه را تعریف نمی کند، اما بهترین کار این است که ثبت را توسط زمان اولین رضایت بیمار تعیین کنند.

ICMJE ثبت نام در هر گونه منبع ثبت (رجیستری) را که یک رجیستری اولیه از رجیستری های کارآزمایی های بین المللی WHO (ICTRP) است را می پذیرد. (www.who.int/ictrp) یا کارآزمایی های بالینی دولتی است که ارائه دهنده اطلاعاتی به WHO ICTRP است. ICMJE این منابع ثبت را تأیید می کند؛ چون آنها چندین معیار دارند. آنها بدون پرداخت در دسترس عموم هستند، برای تمام ثبت کنندگان آینده نگر قابل دسترس اند، توسط یک سازمان غیرانتفاعی مدیریت می شوند، یک مکانیزم برای اطمینان از اعتبار داده های ثبت شده دارند و به صورت الکترونیکی قابل جستجو هستند. یک رجیستری قابل قبول باید حداقل ۲۰ مورد از مجموعه داده های ثبت شده را در زمان ثبت نام و قبل از ثبت نام اولین شرکت کننده شامل شود.

([http://prsinfo.clinicaltrials.gov/train Trainer/WHO-ICMJE-ClinTrialsgov Cross-Ref.pdf](http://prsinfo.clinicaltrials.gov/train%20Trainer/WHO-ICMJE-ClinTrialsgov%20Cross-Ref.pdf) or www.who.int/ictrp/network/trds/en/index.html)

ICMJE ثبت های از دست رفته کارآزمایی های غیردقیق که هر ۲۰ زمینه داده را در بر می گیرد یا آنهایی که زمینه های اطلاعاتی بی ارزش دارند را بررسی می کند. اگر چه یک مورد کافی نیست، ICMJE نویسندگان را ترغیب می کند که در یک بیانیه اعلام کنند نتایج هنوز در یک مجله کارشناسی شده منتشر نشده اند، و وقتی نتایج چاپ می شوند منبع ثبت با استناد کامل به مجله زمانی که نتایج منتشر شده است را بروز رسانی می کند.

هدف ثبت کارآزمایی بالینی جلوگیری از انتشار گزینشی و گزارش گزینشی نتایج تحقیقات، پیشگیری از تکرار غیرضروری پژوهش، کمک به بیماران و عموم افراد که بدانند چه کارآزمایی های برنامه ریزی شده یا در حال انجامی وجود دارد و کمک به کمیته های بررسی اخلاقی جهت تأیید مطالعات جدید یک کار مشابه و داده های مرتبط با پژوهشی که آنها در نظر می گیرند، می باشد. ثبت گذشته نگر، به عنوان مثال در زمان ارسال مقاله، با هیچ یک از این اهداف مطابقت نمی کند. همچنین این اهداف در مورد پژوهش طرح های جایگزین، برای مثال مطالعات مشاهده ای اعمال می شوند. به همین دلیل ICMJE ثبت پژوهش با طرح های غیرکارآزمایی را مورد تشویق قرار می دهد اما به دلیل این که مواجهه یا مداخله در پژوهش غیرکارآزمایی توسط پژوهشگران تعیین نمی شود، ICMJE آن را لازم نمی داند.

تجزیه و تحلیل داده های ثانویه کارآزمایی های بالینی اولیه نبایستی به عنوان کارآزمایی های بالینی جداگانه ثبت شده باشند، اما به جای آن بهتر است به شماره ثبت کارآزمایی اولیه اشاره شود.

ICMJE ارسال نتایج کارآزمایی بالینی را در منابع ثبت کارآزمایی بالینی تشویق می کند اما اگر نتایج به چکیده یا جداول ساختار یافته خلاصه (۵۰۰ کلمه) محدود شود (شامل بیماران ثبت شده، نتایج کلیدی و عوارض جانبی)، آن را لازم نمی داند. ICMJE ارسال نتایج کارآزمایی را در هر منبع ثبت (رجیستری) که با معیارهای بالا مطابقت دارد، به عنوان انتشار قبلی، در نظر نخواهد گرفت.

ICMJE توصیه می کند که مجلات شماره ثبت کارآزمایی را در انتهای چکیده چاپ کنند. ICMJE همچنین پیشنهاد می کند که هر زمان یک شماره ثبت در دسترس است، نویسندگان این شماره را در اولین دفعه ذکر کنند و به کار آزمایی که گزارش می کنند یا کارآزمایی های دیگری که آنها در مقاله اشاره می کنند، ذکر نمایند.

سردبیران ممکن است در نظر بگیرند که آیا شرایط شکست در ثبت یک کارآزمایی بالینی به احتمال زیاد در نظر گرفته شده است یا در گزارش مغرضانه، نتیجه گیری شده است. اگر یک استثنا در ثبت آینده نگر وجود داشته باشد، کارآزمایی ها باید ثبت شوند و نویسندگان بایستی در انتشار زمانی که ثبت کامل شده و به همین دلیل به تعویق افتاده را نشان دهند. سردبیران بایستی یک بیانیه که نشان می دهد چرا یک استثنا اجازه داده شده است، منتشر کنند. ICMJE تأکید می کند که چنین استثناهایی بایستی نادر باشند و آن نویسندگان کارآزمایی ثبت نشده نباید کارآزمایی غیر قابل قبول به ژورنال های ICMJE ارسال کنند..

۴. آماده سازی مقاله و ارسال

(A) آماده سازی مقاله برای ارسال به یک مجله پزشکی

۱. اصول کلی

متن مقالات پژوهشی اصیل معمولاً به بخش های مقدمه، روش، نتایج و بحث تقسیم می شود. این همچنین به ساختار IMRAD نامیده شده که یک شکل چاپ دلخواه ندارد؛ اما بازتابی از فرآیند کشف علمی است. مقالات همچنین به عنوان های فرعی برای سازماندهی بیشتر محتوای خود با این بخش ها نیاز دارند. انواع دیگر مقالات، مانند متاآنالیز، ممکن است فرمت های دیگری نیاز داشته باشند؛ در حالی که گزارش های موردی، مقالات مروری (narrative) و سرمقاله ها ممکن است فرمت های کمتر ساختاریافته یا ساختاریافته داشته باشند. فرمت های الکترونیکی فرصت هایی را برای اضافه کردن جزئیات یا بخش ها، طبقه بندی اطلاعات، ارتباط متقابل یا استخراج بخش های مقالات در نسخه های الکترونیکی ایجاد کرده است. موارد الکترونیکی تکمیل کننده بایستی ارسال شوند و برای داوری به طور همزمان با نسخه اصلی فرستاده شوند.

۲. راهنماهای گزارش دهی

دستورالعمل های گزارش برای طرح های مختلف مطالعه توسعه یافته اند؛ نمونه ها شامل: CONSORT (www.consort-statement.org) برای کارآزمایی های تصادفی شده، STROBE برای مطالعات مشاهده ای (<http://stroke-statement.org>)، PRISMA برای بررسی های سیستماتیک و متاآنالیز (-) (<http://prisma-statement.org>) و STARD برای مطالعات دقت تشخیصی (diagnostic ACCURACY) (-) (www.stard-statement.org). مجلات تشویق می شوند از نویسندگان بخواهند از این دستورالعمل ها استفاده کنند چون آنها نویسندگان را در توصیف جزئیات کافی مطالعه آنها جهت ارزیابی توسط ویراستاران، داوران، خوانندگان و دیگر

پژوهشگران در ارزیابی ادبیات پزشکی کمک می کنند. نویسندگان مقالات مروری در توصیف روش های به کار رفته برای محل، انتخاب، استخراج و ترکیب داده ها تشویق می شوند؛ این مورد برای بررسی های سیستماتیک الزامی است. منابع خوب برای گزارش دستورات عمل ها شبکه EQUATOR (www.equator-network.org/home) و دستورالعمل ها و خلاقیت های گزارش پژوهشی NLM (www.nlm.nih.gov/services/research_report_guide.html) هستند.

۳. بخش های مقاله اولیه

به طور کلی مواردی که برای گزارش بخش های مختلف تمام انواع مطالعه و فرمت های مقاله نیاز است، در ادامه آمده است.

a) صفحه عنوان

اطلاعات عمومی در مورد یک مقاله و نویسندگان آن در صفحه عنوان مقاله ارائه می شود و معمولاً عنوان مقاله، مشخصات نویسندگان، هر مسئولیت، منابع حمایت کننده، تعداد کلمه و برخی اوقات تعداد جداول و اشکال را شامل می شود.

عنوان مقاله. عنوان یک توضیح مختصر از مقاله کامل را ارائه می دهد و بایستی شامل اطلاعاتی باشد که همراه با چکیده، ارزیابی الکترونیکی مقاله حساس و خاص خواهد شد. دستورالعمل های گزارش توصیه می شوند و برخی مجلات نیاز دارند که اطلاعات را در مورد طراحی مطالعه بخشی را برای عنوان (به ویژه با اهمیت برای کارآزمایی های تصادفی شده و بررسی های سیستماتیک و متاآنالیز) قرار دهند. برخی مجلات به یک عنوان کوتاه معمولاً تا حد ۴۰ کاراکتر (شامل حروف و فاصله ها) در صفحه عنوان یا به عنوان یک ورودی جداگانه در سیستم ارسال الکترونیکی نیاز دارند. سیستم های ارسال الکترونیکی ممکن است تعداد کاراکترها را در عنوان محدود کنند.

اطلاعات نویسنده. هر نویسنده با بالاترین درجه علمی بایستی ذکر شده باشد، هرچند برخی مجلات این موارد را منتشر نمی کنند. نام گروه ها و مؤسسات یا سازمان هایی که همکاری کرده اند، بایستی مشخص شود. بیشتر سیستم های ارسال الکترونیکی نیازمند این هستند که نویسندگان اطلاعات کامل ارتباطی شامل آدرس پستی و آدرس های ایمیل را ارائه نمایند؛ اما صفحه عنوان بایستی تلفن و شماره های فاکس و آدرس ایمیل نویسندگان مسئول را ذکر نمایند. ICMJE ذکر شناسه آزاد پژوهشگران و نویسندگان (ORCID) را مورد تشویق قرار می دهد.

نامه رفع مسئولیت: نمونه ای از این نامه، بیانیه نویسنده است که دیدگاه هایی را که در مقاله ارسال شده است را توسط خود نویسنده و نه یک مقام رسمی مؤسسه ای یا حامی مالی بیان می کند.

منابع حمایت کننده: شامل گرنت ها، تجهیزات، داروها و یا دیگر حمایت کننده هایی که انجام کار شرح داده شده در مقاله یا نوشتن خود مقاله را تسهیل کرده اند.

تعداد کلمات: شمارش کلمه در متن مقاله، شامل چکیده، سپاسگزاری، جداول، توضیحات شکل و منابع می شود که این امکان را به سردبیران و داوران می دهد که اطلاعات مقاله شامل طول مقاله و این که مقاله ارسال شده متناسب با فرمت های مجله و محدودیت کلمه باشد را ارزیابی کنند. شمارش جداگانه کلمه در چکیده به همین علت مفید است.

تعداد شکل ها و جداول. برخی سیستم های ارسال نیازمند مشخصات تعداد شکل ها و جداول قبل از بارگزاری فایل های مرتبط هستند. این اعداد به هیأت تحریریه و داوران این امکان را می دهد که تمام شکل ها و جداولی را که به طور دقیق در مقاله وجود دارند، تأیید نمایند و از آنجا که جداول و شکل ها فضایی را به خود اختصاص می دهند، می توانند در ارزیابی اطلاعات ارائه شده توسط شکل ها و جداول، طول مقاله و تناسب مقاله با محدودیت های مجله را تضمین کنند.

اعلام تعارض منافع. اطلاعات تعارض منافع برای هر نویسنده در بخشی از مقاله نیاز است؛ هر مجله بایستی استانداردهایی را با توجه به فرم اطلاعاتی که بایستی دریافت و به جایی ارسال شوند، را تدوین کند. ICMJE یک فرم افشای تعارض منافع یکنواختی را برای استفاده توسط مجلات عضو ICMJE (www.icmje.org/coi_disclosure.pdf) توصیه می کند و ICMJE دیگر مجلات را در اتخاذ آن مورد تشویق قرار می دهد. با وجود دسترسی به فرم، سردبیران ممکن است به اظهار تعارض منافع در صفحه عنوان مقاله و جمع آوری فرم ها از هر نویسنده، قبل از تصمیم گیری سردبیری یا ذخیره فرم هر نویسنده برای داوران و خوانندگان نیاز داشته باشند.

(b) چکیده

پژوهش اصیل، بررسی های سیستماتیک و متاآنالیز نیازمند چکیده های ساختاریافته هستند. چکیده بایستی زمینه یا پس زمینه ای برای مطالعه داشته باشد و بایستی هدف مطالعه، روش های اساسی (انتخاب شرکت کنندگان مطالعه، محیط، اندازه گیری ها، روش های تحلیل) یافته های اصلی (ارائه اندازه های اثر خاص و اهمیت آماری و بالینی در صورت امکان) و نتیجه گیری های اصلی را بیان کند. بایستی بر جنبه های جدید و مهم مطالعه یا مشاهدات، محدودیت های مهم نوشتاری و نه یافته هایی که قبلاً تفسیر شده اند، تأکید شود. چکیده های کارآزمایی بالینی بایستی شامل مواردی که گروه CONSORT آنها را به عنوان ضرورت شناخته است را شامل شوند.

[\(www.consort-statement.org/resources/downloads/extensions/consort-extension-for-abstracts-2008pdf/\)](http://www.consort-statement.org/resources/downloads/extensions/consort-extension-for-abstracts-2008pdf/)

منابع مالی بایستی به طور جداگانه بعد از چکیده به منظور تسهیل نمایش مناسب و نمایه سازی جهت بازیابی جستجو توسط MEDLINE ذکر شده باشند.

از آنجا که چکیده‌ها فقط بخشی اساسی از مقاله ایندکس شده در بسیاری از پایگاه‌های داده‌های الکترونیکی هستند و تنها بخشی است که بسیاری از خوانندگان مقاله آن را می‌خوانند، نویسندگان نیاز دارند که از انعکاس دقیق محتوای مقاله اطمینان کسب کنند. متأسفانه، اغلب اطلاعات در چکیده‌ها، متفاوت از متن مقاله هستند. نویسندگان و سردبیران بایستی مطابق فرآیند تجدید نظر و بررسی جهت اطمینان از این که اطلاعات در هر دو مکان مطابقت دارند، عمل نمایند. فرمت مورد نیاز برای چکیده‌های ساختاری از مجله‌ای به مجله دیگر متفاوت است و برخی از مجلات بیش از یک فرمت استفاده می‌کنند؛ نویسندگان باید چکیده‌های خود را در فرمت مشخص شده توسط مجله‌ای که آنها انتخاب کرده‌اند، آماده نمایند.

ICMJE توصیه می‌کند که مجلات شماره ثبت کارآزمایی بالینی را در انتهای چکیده منتشر کنند. ICMJE همچنین پیشنهاد می‌کند، هنگامی که یک شماره ثبت در دسترس است، نویسندگان باید آن شماره را نخستین بار که از یک مخفف کارآزمایی در گزارش کارآزمایی اعلام می‌کنند یا دیگر کارآزمایی‌هایی که در مقاله اشاره می‌شود را ذکر کنند. اگر اطلاعات در یک محل عمومی سپرده شده بود، نویسندگان بایستی در انتهای چکیده نام مجموعه داده‌ها، نام و تعداد محل ذخیره را بیان نمایند.

(c) مقدمه

یک زمینه یا پیش‌زمینه را برای مطالعه (که ماهیت مشکل و اهمیت آن است) تهیه نمایید. هدف ویژه و موضوع تحقیقاتی یا فرضیه‌هایی که توسط مطالعه یا مشاهده آزمایش شده‌اند را بیان کنید. فقط مراجع مستقیم مربوط را استناد نمایید که شامل داده‌ها یا نتایج کار گزارش شده نمی‌باشد.

(d) مواد و روش‌ها

اصل راهنمای بخش مواد و روش‌ها بایستی در مورد چگونگی و چرایی انجام مطالعه در یک شیوه خاص شفاف باشد. بخش مواد و روش‌ها بایستی با هدف این که به طور کامل و به تفصیل آورده شوند و به طوری تدوین شود که دیگران با ارزیابی داده‌ها قادر به استفاده از آن باشند. به طور کلی، این بخش بایستی شامل تنها اطلاعاتی باشد که در زمان طرح یا نوشتن پروتکل مطالعه در دسترس بودند. تمام اطلاعات به دست آمده در طول مطالعه، متعلق به بخش نتایج هستند.

بخش مواد و روش‌ها بایستی شامل بیانیه‌ای نشان‌دهنده تصویب پژوهش یا استثنا از نیاز به بررسی توسط کمیته مسئول بررسی (مؤسسه‌ای یا ملی) باشند. اگر هیچ کمیته اخلاق رسمی در دسترس نباشد، توضیحی که نشان می‌دهد پژوهش مطابق اصول اعلامیه هلسینکی انجام شده را بایستی شامل شود.

۱. انتخاب و توصیف مشارکت‌کنندگان

انتخاب شرکت‌کنندگان مشاهده یا تجربی (افراد سالم یا بیماران، شامل کنترل‌ها)، از جمله واجد شرایط بودن و معیارهای خروج و توصیفی از منبع جمعیت به وضوح شرح داده شود. از آنجا که ارتباط متغیرهایی مانند سن، جنس

یا قومیت همیشه در زمان طراحی شناخته شده نیست، پژوهشگران بایستی برای ورود جمعیت های نمونه به تمام انواع مطالعات و حداقل ارائه اطلاعات توصیفی برای این مطالعات و دیگر متغیرهای جمعیت شناختی مرتبط هدف داشته باشند. از استفاده صحیح اصطلاحات جنس (هنگام گزارش عوامل بیولوژیکی) و جنسیت (هویت، عوامل روانی اجتماعی یا فرهنگی) اطمینان حاصل کنید و در صورتی که نامناسب بودند، جنس و یا جنسیت شرکت کنندگان در مطالعه، جنس حیوانات یا سلول ها را گزارش دهید و روش های استفاده شده در تعیین جنس و جنسیت را شرح دهید. اگر مطالعه انجام شده شامل یک جمعیت منحصر به فرد بود، به عنوان مثال در تنها یک جنس، نویسندگان بایستی علت آن را توجیه کنند، مگر در موارد آشکار مانند سرطان پروستات. نویسندگان بایستی تعیین کنند که چگونه آنها نژاد یا قومیت را معین کرده اند و این ارتباط را توجیه کنند.

۲. اطلاعات فنی

اهداف اصلی و فرعی مطالعه را مشخص نمایید (معمولاً به عنوان نتایج اولیه و ثانویه شناخته شده است). روش ها، تجهیزات (نام و آدرس تولید کننده در پرانتز) و روند ها با جزئیات کافی بیان کنید تا امکان استفاده دیگران از آنها فراهم شود. برای روش های به کار رفته رفرنس به کار ببرید، از جمله روش های آماری. منابع و خلاصه ای از توضیحات روش هایی که منتشر شده است اما به خوبی شناخته نشده اند را ارائه دهید. روش های جدید یا روش هایی که به طور اساسی تغییر یافته اند را شرح دهید، دلایل استفاده از آنها را ذکر کنید و محدودیت های آنها را ارزیابی نمایید. به طور دقیق تمام داروها و مواد شیمیایی به کار رفته را مشخص نمایید، شامل نام های عمومی، دوزها و راه های تجویز. نام های علمی مناسب و نام ژن ها را مشخص کنید.

۳. آمار

روش های آماری را با جزئیات کافی شرح دهید تا یک خواننده آگاه با دسترسی به داده های اصیل بتواند در مورد مناسب بودن آن برای مطالعه و بررسی نتایج گزارش شده قضاوت کند. در صورت امکان، یافته ها و ارائه آنها با شاخص های مناسب خطای اندازه گیری یا عدم قطعیت (مانند فاصله اطمینان) را بیان کنید. صرفاً از تکیه بر آزمون فرضیه آماری، مانند مقدار P-value که موفق به انتقال اطلاعات مهم در مورد اندازه اثر و دقت تخمین نمی شود، پرهیزید. منابع طراحی مطالعه و روش های آماری، باید تا حد امکان کار را استاندارد کند. (با ذکر صفحات). مفاهیم آماری، اختصارات و بیشتر علائم تعریف شوند. بسته ها و نسخه های استفاده شده نرم افزار آماری را مشخص نمایید. از قبل آنالیزهای اکتشافی مانند آنالیزهای زیر گروهی را مشخص کنید.

e) نتایج

نتایج خود را با توالی منطقی در متن، جداول و شکل ها در ارائه یافته های اصلی و مهم در ابتدا ارائه نمایید. داده های موجود در جداول و شکل ها را در متن تکرار نکنید؛ مهمترین مشاهدات را تأکید یا خلاصه نمایید. داده ها را در مورد تمام نتایج اولیه و ثانویه مشخص شده در بخش روش ها، ارائه نمایید. موارد اضافه یا مکمل و جزئیات

فنی را می توان در یک پیوست قرار داد که در دسترس خواهند بود اما جریان متن را قطع نمی کنند یا می توانند به تنهایی در نسخه الکترونیکی مجله منتشر شوند.

نتایج عددی نه تنها به عنوان مشتقات (به عنوان مثال، درصدها) ارائه می شوند، بلکه به عنوان عددهای مطلق که از محاسبات مشتق شده اند و معنی داری آماری به همراه آنها (در صورت وجود)، مشخص می شود. جداول و شکل ها را به مواردی که در بحث نیاز به توضیح دارد و برای دسترس به داده های حمایت کننده، محدود کنید. نمودارها را به عنوان جایگزینی برای جداول داده زیاد استفاده کنید؛ داده ها را در نمودارها و جداول تکرار نکنید. از استفاده غیراصولی از اصطلاحات فنی در آمار بپرهیزید، مانند تصادفی، نرمال، معنی دار، همبستگی و نمونه.

گزارشی جداگانه از داده ها با متغیرهای جمعیت شناختی مانند سن و جنس، باعث تسهیل ادغام داده ها برای زیرگروه ها برای مطالعات زیرگروهی می شود و بایستی به طور معمول باشد؛ مگر این که دلایل قانع کننده ای برای گزارش طبقه بندی شده نباشد، که بایستی توضیح داده شود.

(f) بحث

بسیار مفید است که بحث را توسط خلاصه ای به اختصار از یافته های اصلی شروع کرد و مکانیسم ها یا توضیحاتی ممکن برای این یافته ها مشخص کرد. بر جنبه های جدید و مهم مطالعه خود تأکید کنید و در زمینه کلی شواهد مربوطه شفاف سازی کنید. محدودیت های مطالعه خود را بیان کنید و مفاهیم یافته های خود را برای پژوهش آینده و برای عملکرد بالینی یا سیاست گذاری آشکار کنید. در مورد تأثیر یا ارتباط متغیرها مانند جنس و یا جنسیت در یافته های خود، در جایی که مناسب است و محدودیت های داده ها وجود دارد، بحث کنید. در جزئیات داده ها یا دیگر اطلاعات داده شده در بخش های دیگری از مقاله مانند مقدمه یا بخش نتایج را تکرار نکنید. نتایج را با اهداف مطالعه ارتباط دهید اما از اظهارات بی حد و حصر و نتیجه گیری هایی که به طور کافی توسط داده ها پشتیبانی نمی شوند، اجتناب کنید. به طور خاص، بین موارد مهم بالینی و آماری تمایز قائل شوید و از اظهارات ساختگی در مورد منافع و هزینه های اقتصادی اجتناب کنید؛ مگر این که مقاله شامل داده های اقتصادی مناسب و تجزیه و تحلیل هایی باشد. از ادعای اولویت یا اشاره به کاری که تکمیل نشده است بپرهیزید. فرضیه های جدید را هنگامی که تضمین شده باشند، بیان کنید، اما آنها را به طور واضح مشخص کنید.

(g) منابع

(1) ملاحظات کلی

نویسندگان بایستی تا جایی که ممکن است منابع پژوهشی اصیل را به طور مستقیم استفاده کنند. منابع نبایستی توسط نویسندگان، سردبیران یا داوران تخصصی برای حمایت از منافع خود به کار برده شوند. اگر چه منابع در بررسی مقالات می توانند یک راه مؤثر برای هدایت خوانندگان در بدنه متن باشند، بررسی مقالات

همیشه کار اصلی را به طور دقیق نشان نمی دهد. از سوی دیگر، لیست های گسترده ای از منابع کار اصلی بر روی یک موضوع می تواند فضای بیش از اندازه ای را در برگیرد. رفرنس دهی کمتری به مقالات کلیدی اصلی منجر به جامع تر بودن فهرست منابع می شود. به خصوص از آن جایی که مراجع هم اکنون می توانند به نسخه الکترونیکی مقالات چاپ شده اضافه شوند و نظر به این که جست و جوی متون الکترونیکی به خوانندگان این اجازه را می دهد که متن مقالات منتشر شده را بازیابی کنند.

چکیده های کنفرانس به عنوان مراجع استفاده نشود. آنها می توانند در متن در پراگماتیک ذکر شده باشند، اما نه به عنوان پانویس صفحه. به مقالات پذیرفته شده ارجاع دهید اما مقالاتی که هنوز منتشر نشده اند، بایستی به عنوان در حال چاپ یا در حال آماده شدن، باشند. اطلاعات مقالات ثبت شده اما مقالات پذیرفته نشده بایستی در متن به عنوان مشاهدات منتشر نشده با اجازه کتبی از منبع استناد شده باشند.

از استناد به یک ارتباط شخصی اجتناب کنید مگر این که آن اطلاعات ضروری از یک منبع عمومی در دسترس نیست، که در این صورت نام شخص و تاریخ ارتباط بایستی در پراگماتیک ذکر شود. برای مقالات علمی، از صحت منبع یک ارتباط شخصی، اجازه کتبی و اطمینان حاصل کنید.

برخی اما نه همه مجلات صحت تمام استنادهای منابع را بررسی می کنند، بنابراین، خطاهای استنادی گاهی اوقات در نسخه منتشر شده مقالات مشاهده می شود. برای به حداقل رساندن خطاها، منابع بایستی با استفاده از هر دو منبع الکترونیکی کتاب شناختی مشخص شده، مانند PubMed یا نسخه های چاپی از منابع اصلی باشند. نویسندگان مسئول بررسی هیچ یک از منابعی که به مقالات جمع شده از منابع ایندکس کننده استناد داده اند، نیستند؛ به جز در مورد استناد به خود مقالات برداشته شده از محل ایندکس. برای مقالات منتشر شده در مجلات ایندکس شده در PubMed، ICMJE، MEDLINE، برای برداشتن مقالات در نظر گرفته می شوند. نویسندگان می توانند مقالات جمع آوری شده در MEDLINE را با جست و جو در PubMed برای عبارت "Retracted publication [pt]"، جایی که اصطلاح «pt» در براکت های مربع برای نوع انتشار آورده می شود، یا با رفتن مستقیم به لیست انتشارات جمع آوری شده در PubMed شناسایی کنند.

[www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed?term=retracted+publication+\[pt\]](http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed?term=retracted+publication+[pt])

مراجع بایستی به طور متوالی به ترتیبی که آنها در متن ذکر شده اند، شماره گذاری شوند. ارجاعات در متن، جداول و علائم و اختصارات توسط شماره های عربی در پراگماتیک مشخص کنید.

مراجعی که فقط در علائم و اختصارات جداول یا شکل استناد شده اند، بایستی مطابق با ترتیب تعیین شده که در ابتدا در متن جدول یا شکل خاصی مشخص می شوند، شماره گذاری شوند. عناوین مجلات بایستی مطابق با سبک استفاده شده در MEDLINE کوتاه گردد.

www.ncbi.nlm.nih.gov/nlmcatalog/journals

مجلات بسته به درخواست نویسندگان برای استناد منابع الکترونیکی در داخل پراکنش در متن یا در منابعی که بعد از متن شماره گذاری شده اند، متفاوت عمل می کنند. نویسندگان بایستی با مجله ای که آنها قصد دارند کار خود را ارسال کنند، مشورت نمایند.

۲) سبک و قالب

مراجع بایستی استانداردهای خلاصه شده در کمیته بین المللی ویراستاران مجلات پزشکی NLM (ICMJE) را در توصیه ها برای اجرا، گزارش دهی، ویرایش و انتشار کار علمی در مجلات پزشکی پیگیری نمایند. مراجع نمونه در وب سایت (www.nlm.nih.gov/bsd/uniform_requirements.html) و در استناد پزشکی NLM، جلد ۲ به تفصیل شرح داده شده است. (www.ncbi.nlm.nih.gov/books/NBK7256/) این منابع به طور منظم به عنوان توسعه رسانه جدید بروزسانی می شوند و در حال حاضر شامل راهنمای مستندات چاپی؛ موارد منتشر نشده؛ رسانه های صوتی و تصویری؛ موارد CD-ROM، DVD یا دیسک و موارد موجود در اینترنت می باشند.

h) جداول

بخش جداول اطلاعات را به طور مختصر و کارآمد نمایش می دهند؛ آنها همچنین اطلاعاتی را که در هر سطح مطلوب با جزئیات و دقیق ارائه می دهند. داده های موجود در جداول اغلب به جای متن، می توانند طول متن را کاهش دهند. جداول باید براساس الزامات مجله خاص آماده شوند؛ برای اجتناب از بعضی خطاها بهتر است امکان انتقال مستقیم جداول به نرم افزار نشر مجله وجود داشته باشد. شماره جداول به ترتیب از اولین استناد آنها در متن هستند و یک عنوان برای هر یک ارائه می شود. عناوین در جداول بایستی کوتاه باشند اما واضح بودن، شامل اطلاعاتی می شود که خوانندگان را قادر می سازد محتوای جدول را بدون برگشت به متن درک کنند. اطمینان حاصل کنید که هر جدول در متن ذکر شده است.

برای هر ستون یک عنوان کوتاه یا مختصر قرار دهید. نویسندگان بایستی موضوع توضیح را در پانوشته ها، نه در عنوان قرار دهند. همه اختصارات غیراستاندارد را در پانوشته ها توضیح دهید و نمادهایی را در صورت نیاز برای توضیح اطلاعات به کار ببرید. نمادها ممکن است از مجله ای به مجله دیگر متفاوت باشند (حروف الفبا یا علامت هایی مانند *, †, ‡, §)، بنابراین دستورالعمل نویسندگان هر مجله ای را برای عمل مورد نظر بررسی کنید. روش های آماری پراکنندگی ها مانند انحراف معیار و خطای استاندارد میانگین را مشخص کنید.

اگر داده ها از منابع منتشر شده یا منتشر نشده دیگری استفاده می شوند، از مجوز و منبع آن به طور کامل اطلاع کسب کنید.

جداول اضافه که حاوی داده های پشتیبان بسیار گسترده برای نشر در نسخه چاپی هستند، ممکن است برای انتشار در نسخه الکترونیک مجله مناسب باشند که باید به بایگانی سپرده شده باشند یا برای خوانندگان به طور مستقیم توسط نویسندگان قابل دسترس باشند. توضیح مناسبی باید به متن اضافه شده باشد که این اطلاعات

اضافی به خوانندگان اطلاع می دهند که در دسترس هستند و جایی که در آن قرار دارند را مشخص می کنند. چنین جداولی را برای بررسی مقاله ارسال کنید به طوری که آنها برای داوران همتا در دسترس خواهند بود.

(i) تصاویر (شکل ها)

تصاویر دیجیتالی از توضیحات مقاله بایستی در یک قالب مناسب برای چاپ ارسال شده باشند. بیشتر سیستم های ارسال برای کیفیت تصاویر و بررسی آنها بعد از آپلود مقاله دستورالعمل های دقیقی را دارند. برای ارسال های چاپ، شکل ها بایستی به صورت حرفه ای هم کشیده و هم عکس برداری شده یا به صورت چاپ های با کیفیت دیجیتالی عکاسی ارسال شده باشند.

برای تصاویر رادیولوژی و سایر تصاویر بالینی و تشخیصی، همچنین تصاویری از نمونه های آسیب شناسی یا میکروسکوپ های تصویری، فایل های تصویر عکاسی با وضوح بالا را ارسال کنید. تصاویر قبل و بعد بایستی با همان شدت، جهت و رنگ نور گرفته شده باشند. از آن جایی که blot ها به عنوان شاهد اصلی در بسیاری از مقالات علمی استفاده می شوند، سردبیران ممکن است نیاز به تهیه عکس های اصلی از blot ها در وب سایت مجله داشته باشند.

اگر چه برخی مجلات شکل ها را بازنویسی می کنند، اما بسیاری از آنها بازنویسی نمی کنند. بنابراین نامه ها، شماره ها و علائم اختصاری شکل ها بایستی در همه جا روشن و هماهنگ باشند و به اندازه کافی خوانا بماند تا زمانی که شکل برای چاپ آماده می شود. شکل ها در صورت امکان بایستی خود توضیح دهند؛ زیرا بسیاری از آنها به طور مستقیم در نمایش اسلایدها مورد استفاده قرار می گیرند. عنوان ها و توضیحات مفصل نه در شرح خودشان بلکه در تصاویر هستند.

فوتومیکروگراف ها بایستی نشانگرهای مقیاس داخلی داشته باشند. علائم، فلش ها یا حروف به کار رفته در فوتومیکروگراف ها بایستی با پیش زمینه مغایرت داشته باشند. مقیاس داخلی را توضیح دهید و روش رنگ آمیزی فوتومیکروگراف ها را مشخص کنید. شکل ها بایستی به ترتیبی که در متن ذکر شده اند، شماره گذاری شوند. اگر یک شکل قبلاً منتشر شده باشد، از منبع اصلی آگاهی کسب کنید و مجوز کتبی دارنده حق انتشار را برای انتشار مجدد آن ارسال نمایید. مجوز صرف نظر از نویسندگی یا انتشار به جز مستندات در دامنه عمومی مورد نیاز است.

در مقالات ارسالی، شرح برای تصاویر بایستی بر روی یک صفحه جداگانه با شماره های عربی مطابق با تصویرها قرار بگیرند. علائم، فلش ها اعداد یا حروف برای شناسایی بخشی از تصاویر، شناسایی و توضیح هر یک به طور واضح در شرح داده شده به کار می روند.

(j) واحدهای اندازه گیری

اندازه گیری های طول، قد، وزن و حجم بایستی در واحدهای متریک (متر، کیلوگرم یا لیتر) یا مضارب اعشاری آنها گزارش شوند.

درجه حرارت بایستی بر حسب درجه سلسیوس باشد. فشار خون بایستی بر حسب میلی متر جیوه باشد؛ مگر این که واحدهای دیگری به طور خاص مورد نیاز مجله باشد.

مجلات در واحدهای مورد استفاده برای گزارش هماتولوژی، شیمی بالینی و سایر اندازه گیری ها متفاوت هستند. نویسندگان باید در مورد راهنمای نویسندگان یک مجله خاص مشورت کنند و بایستی اطلاعات آزمایشگاهی را در هر دو سیستم منطقه ای و بین المللی واحدها (SI) گزارش کنند.

سردبیران ممکن است از نویسندگان بخواهند که واحدهای جایگزین یا غیر SI را اضافه کنند، زیرا واحدهای SI به طور جهانی استفاده نمی شوند. غلظت های دارویی ممکن است هم در واحدهای SI یا حجم گزارش شوند، اما موارد جایگزین بایستی در صورت لزوم در پرانتز ارائه شوند.

k) اختصارات و نمادها

فقط از اختصارات استاندارد استفاده کنید؛ استفاده از اختصارات غیراستاندارد می تواند برای خوانندگان گیج کننده باشد. از اختصارات در عنوان مقالات اجتناب کنید. اختصار هجی شده توسط اختصار در پرانتز که در اولین دفعه به آنها اشاره می شود بایستی دنبال شوند؛ مگر این که اختصار یک واحد استاندارد اندازه گیری باشد.

B) ارسال مقاله به مجله مورد نظر

یک نامه درخواست چاپ یا یک فرم تکمیل شده ارسال مجله باید به مقالات ارسالی ضمیمه شود؛ که باید شامل اطلاعات زیر باشد:

- یک بیانیه کامل به سردبیر در مورد اینکه تمام ارسال ها و گزارش های قبلی که ممکن است به عنوان انتشار دوباره باشند، ملاحظه گردد. چنین کاری بایستی به طور خاص ارجاع داده شود و در مقاله جدید ارجاع شود. نسخه های چنین مواردی بایستی شامل مقاله ارسال شده برای کمک به آدرس وضعیت سردبیری باشند. همچنین به بخش III.D.2 بنگرید.

- بیانیه مالی یا دیگر روابطی که ممکن است منجر به تضاد منافع شود، (اگر آن اطلاعات در خود مقاله یا در یک فرم نویسندگی قید نشده است). همچنین به بخش II.B بنگرید.

- توضیحاتی در مورد نویسندگی. مجلاتی که از اعلام سهم برای تمام نویسندگان استفاده نمی کنند ممکن است نیاز به ارسال نامه داشته باشند که شامل بیانیه ای است که مقاله خوانده شده است و توسط تمام نویسندگان تأیید شده است که الزامات نویسندگی همان طور که قبلاً در این مستند اعلام شده است، مورد توجه بوده است و هر

نویسنده معتقد است که مقاله کار صادقانه ای را ارائه می دهد. (اگر که اطلاعات در قالب دیگری فراهم نشده باشد). همچنین به بخش II.A بنگرید.

-اطلاعات تماس: اگر اطلاعات در خود مقاله وجود نداشته باشند، اطلاعات تماس نویسنده مسئول، برای برقراری ارتباط با دیگر نویسندگان در مورد تجدید نظرها و تأیید نهایی پروف ها است.

اگر نگرانی هایی در خصوص انجام پژوهش وجود داشته باشد (به عنوان مثال از طریق مؤسسات یا سازمان های نظارتی) یا اگر اقدام اصلاحی توصیه شده بود باید با نامه یا فرم به سردبیران اطلاع داده شود. نامه یا فرم بایستی هر گونه اطلاعات اضافی را که ممکن است برای سردبیر مفید باشد، ارائه کند، (مانند نوع یا قالب مقاله در مجله خاص که مقاله ارسال می شود). اگر مقاله ای که قبلاً به مجله دیگری ارسال شده است، شامل نظرات مفید سردبیران و داوران قبلی با مقاله ارسال شده است، همراه با پاسخ های نویسندگان به آن نظرات اضافه کنید. سردبیران نویسندگانی را که این مکاتبات قبلی را ارسال می کنند، تشویق می کنند. انجام این کار ممکن است فرآیند داوری را سریعتر کند و شفافیت و اشتراک تجربیات را مورد تشویق قرار دهد.

بسیاری از مجلات یک چک لیست پیش از ارسال ارائه می کنند تا کمک کند نویسنده از تمامی موارد ارسال مقاله اطمینان حاصل کند. برخی از مجلات همچنین نیاز دارند که نویسندگان چک لیست هایی را برای گزارش های مربوط به انواع مطالعه تکمیل کنند (به عنوان مثال، چک لیست CONSORT برای گزارش های کارآزمایی های تصادفی). نویسندگان بایستی بررسی کنند که آیا مجله از چنین چک لیست هایی استفاده می کند و اگر آنها درخواست شوند، با مقاله ارسال می شوند.

مقاله باید با مجوز انتشار دوباره مواردی که قبلاً منتشر شده اند، استفاده از تصاویر منتشر شده قبلی، گزارش اطلاعات مربوط به افراد قابل شناسایی یا قدردانی از افراد برای مشارکت آنها همراه باشد.